

Škola moci a lásky - Lekce 2

- *mluví* Dan Mohler

School of Power and Love - Session 02 - Dan Mohler

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **04**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Škola moci a lásky - Lekce 2 - Dan Mohler

[[Dan Mohler na Power & Love konferenci - prosinec 2012]]

Ponoříme se do toho, jste připraveni? Mám toho hodně na srdci a jsem nadšený. Víím, že učím "neřídít se pocity", ale určité věci cítíme a musíte některé věci projít, abyste se srovnali podle Pravdy. Vždy "cítím", že jsem "špatný trenér", co se týká záměrného chození mezi lidi [jako evangelizace atp.], prostě jen kážu "Dokonané dílo" - co Ježíš udělal a když skončím, tak mi přijde, že jsem nemluvil o chození mezi lidi, milování lidí - ale když se nad tím opravdu zamyslím, tak myslím, že to v tom je. :) Budu teď nějakou dobu mluvit o tom, co znamená stát se Láskou a jak je důležité stát se Láskou. Protože pokud se Láska dostane do našeho života a přilnete tak moc k Němu, tak je úžasné, jak se změní celý váš život. Skončujete se "snažením se" a již se nemusíte snažit "být, čím jste se již stali." Kdo z vás někdy usiloval o věci jako "Chci slyšet Boží hlas, potřebuji nasměrovat, chci Slovo, a získat tohle a tamto" a nejjednodušší cesta je "stát se jedno s Jeho srdcem" - Bůh může sobě říct/svěřit cokoliv. - Takže pokud se dívá do vás a vidí Svoje srdce, tak vám to svěří, protože to nikdy nezneužijete. - Když se stanete Láskou, tak nikdy nezneužijete a nepřevrátíte co vám svěří. Nestane se, že vám něco svěří a vy řeknete "Ó můj Bože tohle se jim stalo?...." - není to věc k pomluvám a podobně, On vám to nedá, abyste něco o nich věděli, On miluje lidi a pokud se naše srdce dostanou na místo, že s tou informací naložíme jak On by naložil, pak si nás v tom použije. Pak vám může říct cokoliv.

Budu o tom chvíli mluvit protože - studoval jsem to, četl jsem Bibli, modlil jsem se a hledal jsem v této věci Pána - a věřím, že důvod, proč Ježíš zemřel na kříži nebyl, aby nás vzal do nebe, bylo to pro naši obnovu zpět do Božího obrazu a do Lásky. Ani nevěřím, že "Dokonané dílo Kristovo" je naplněno a vyvýšeno, když se člověk modlí modlitbu, aby dostal své jméno do Knihy života. Víím, že na Zemi se to zdůrazňuje, ale může to být tak samoučelné - mohli byste dostat svoje jméno do Knihy života a přitom mít stejné sklony/povahu, postoje, stejnou mentalitu, žárlivost, hněv, frustraci, depresi a na místo, abyste sloužili druhým, tak potřebujete, aby vám neustále bylo slouženo, protože nevidíte. Dokonané Kristovo dílo je naplněné a vyvýšené, když je člověk obnoven zpět k Lásce, protože tehdy přinese mnohou úrodu semínko, které padlo do země - [tj.] prvorozený mezi mnoha bratřími [Ježíš]. Římanům 8 - "Předurčení, abychom byli připodobněni obrazu Jeho Syna". ON se nestydí nazývat nás bratry. - Proč? Protože vypadáme jako On. Nazývá nás Tělem Kristovým - to jsme si nevymysleli ani se tak sami nenazvali. - On řekl "vy jste moje ztělesnění, vy mě ztělesňujete".

Víte, výroky jako "Přijď Tvé království, na Zemi jako je na nebi..." - to je opravdu silný výraz, hodně se o tom učí a je to známé. Znáte výrok "Jaký je On, takový jsme my na tomto světě?". Je to úžasné a nechci zde něco kritizovat, ale zajímavé, jak si ty Písma držíme a vždy vztahujeme na "nadpřirozené věci" a na projevy Boží moci. Když to čtete v kontextu, tak to vychází z toho, "že se děje Boží vůle a přichází Jeho Království", vychází to z Lásky. "Aby přišlo Království na Zem, jako je na nebi" - to je více o Božím srdci, než o Boží moci, protože Bible říká, že pokud motiv vašeho života není jasný - můžete znát všechna tajemství, mít víru na přenášení hor {- nemluví o víře "vidět nějaké zajímavé věci", ale o neomezených zdrojích nadpřirozené moci} - ale pokud nebudete mít lásku, nic to není. Proč? Protože to vychází ze špatného zdroje a nakonec zde něco nebude vypadat jako Bůh. Pokud bychom znali všechna tajemství a měli všechnu víru, tak to je duchovní supermanství a je to nejbliž k tomu, co byl Ježíš a takový člověk by byl klíčový řečník na každé světové konferenci. - Ale Bible říká, že tím nebe není ohromeno, ale tím, že vše vychází z Lásky a není to o individuálních jedincích, a je to všechno pro Boží slávu a pro ostatní [tj. nesobecké]. To je v 1. Korintským 13, ty věci mají moji pozornost. "Jaký je On, takový jsme my na tomto světě" - celý kontext té kapitoly je, že "On je Láska, On je Láska, On je Láska" a říká "jaký je On, takový jsme i my." - Když rozumíme, proč jsme křesťané, tak ON nás proměňuje svým Duchem do Svého obrazu a podoby.

Mám obavu, že jsme kázali evangelium, které bylo celé "o Bohu, který se stará o nás a naše dobro, a o přijetí/začlenění Boha do našich životů, abychom měli lepší den, na místo proměněný den". Takže jsme [z Bible] vytahovali/zjišťovali, co pro nás Bůh může udělat, na místo "jak nás může učinit více jako On". Pak jsme vystaveni pádům, sklíčenosti, myslíme "proč neodpověděl na tu modlitbu, tamto se ještě nepohnulo a to sem si myslel, že mě Bůh miluje, tak proč....?". Nejsem si jistý, jak jsme tak mohli kázat evangelium. Všechno jsme to udělali o nás a "přijímání od Něj", na místo, abychom se stali takoví, jaký je On. A řeknu vám, že váš nejsvobodnější a nejlepší den na Zemi je, když jste svobodní od vás samých. - Když vaše potřeby jsou naplněné v Něm, když v sobě máte plnost díky Jeho Lásce, když jste tolik nadšení ze života, protože život vidíte jako dar, ne jako utrpení. Život je dar, protože každý den můžete zanechat odkaz, každý den můžete manifestovat Syna Božího a tváří v tvář nepřízni osudu můžete vypadat jako váš Otec. Tváří v tvář nespravedlnosti můžete prokazovat milost, působit pokoj a mít silné srdce, být dítě živého Boha. Berete to? Potřebujeme evangelium dostat z místa, kdy se ON o nás jen stará. ON nás proměňuje.

Nejsme lidé s kupou problémů, jsme lidé s úžasnou odpovědí - jmenuje se Jeho obraz. Bible v 1. Jan 4 říká "Boží láska došla k dokonalosti v tom, že máme smělou důvěru v soudný den." - Proč? Protože "jaký je On, takový jsme i my na tomto světě". Nezranění, neuražení, nejsme v církevní ohradě kvůli nějakým plotům, nepomlouváme a nevracíme údery, nemluvíme [jenom] o Ježíši a přitom žijeme jako lidi, co v něj nevěří, ale jsme proměnění! Když takto mluvím, není to odsouzení, je to prostě pravda. Musíme být jiní, jsme posvěcení a vyšli jsme - to nás nečiní "lepšími" než ostatní, ale způsobuje to, že vidíme zoufalou potřebu po Pravdě na Zemi, takže bychom kvůli tomu, co kážu, měli tím více milovat lidi. Protože lidé jsou v temnotě a potřebují.. Všichni jsme byli v tom myším kole. Můžete chodit do církve a být v tom myším kole, můžete se připojit k nějakému hnutí, abyste našli zázemí/identitu, můžete se modlit k Bohu "aby vás použil", abyste se sami cítili lépe. Můžete chodit na ulice a získat svědectví, abyste se cítili přijatí, způsobilí, vypadali dobře. - To je všechno převrácené a tohle nebudeme na této konferenci dělat. Učíme vás, kdo jste, protože když se ty věci budou dít, tak to bude plynout z toho, kdo jste a kým jste se stali a to je pramen, který nikdy nevyschne. Nepijete z křesťanova šálku, pijete z jeho podšálku, protože je pomazaný a jeho šálek přetéká. - Nevysychá kvůli službě, je tekoucí řeka života. Z mého šálku se nenapijete, nedosáhnete na něj, spláchne vás to do podšálku. :) Pokud zkusíte dosáhnout na můj šálek, budete zavaleni. Nejsem znavený služebník, ani zraněný, jsem zamilovaný. A protože jsem zamilovaný do Něj, tak miluji i vás, protože On vás miluje. Takže já neobětovávám svůj život službě. No tak, potřebujeme se zbavit těch divných věcí, které říkáme a přijímáme jako normální. Jako "Služba si žádá vysokou cenu, bratře." - Jaký to je dar, zbavit se věcí, které nebyli původně moje, abych mohl zdědit, co mi patřilo, a chodit v milosti nebe a nikdy nevyschnout? Vidíte, proč jsem takový? Věřím tomu, co kážu. Není to 17 dní v měsíci, ale 17 let - to mi stačí, již jsem úplně přesvědčen a nikdo mi to nevymluví. Něco jsem našel a necouvnu z toho. Chápete? 17 let není mnoho ve světle věčnosti, ale pro mě je to dost dlouho, abych věděl, že na něčem jsem.

Vy se mnou nežijete, ale já ano a mně se líbí, kým sem se stal. Rád se sebou řídím v autě, rád se sebou jezdím na dlouhé cesty, miluji se sebou spát v posteli a miluji "probouzení se" se sebou. Prostě to miluji a On to také miluje, proto ve mně žije a nikdy se nestěhuje pryč - miluje mě. Teď se cítím naměkko. :) Život je dar, není to bolení hlavy. My se nesnažíme Boha přijmout/začlenit do našeho dne v naději, že bude lepší. No tak, On se stane naším životem, abychom rozuměli k čemu život je. Každý váš den je dar. Každý den můžete žít a zanechat odkaz, který Mu přinese slávu na věky. Nebo můžete být další křesťan v problémech, který se snaží použít modlitby a zaslíbení, aby získal průlom. - A pak jste zaměřeni na sebe, celé je to o vás a nikdy nejste v pořádku, dokud se věci nezmění. - NE, vy jste v pořádku, když se změníte vevnitř a opravdu porozumíte, proč On žije ve vás. Vidíte to? Byl jsem pastor dost dlouho, abych viděl, že v těle Kristově je spousta zklamání, deprese, zoufalosti, strachování/starání se a strachu, a je to z jediného důvodu - ne, že bychom byli zlí a převrácení, ale nerozumíme skutečnému důvodu, proč On přišel.

Myslíme si, že přišel, aby nám dal kupu zaslíbení, aby náš život byl lepší - ale v 2. Petr 1 říká "ty zaslíbení jsou, abyste se stali účastníky na Jeho božské přirozenosti". Říká, že máme převeliké a drahé zaslíbení - ne, aby vaše stodoly a sýpky byly plné {protože pokud by je někdo měl plné a jiný ne, měli bychom problém - říkali bychom "asi se nemodlíš správně, možná tamti mají víc víry, asi máš nevyznaný hřích, možná mají u Boha větší laskavost?" - a najednou máte "různé kasty křesťanů" a já myslel, že každé údolí bylo vyvýšeno a pahorek snížen. ||} Cítím evangelium všude kolem a je to dobrý pocit. Každý z nás má úžasnou hodnotu. Máme převeliká a drahá zaslíbení, kterými jsme účastníky na Jeho božské přirozenosti. Můžete tam nahlédnout, pokud chcete, já jsem tu Knihu četl. ;) Je to tam přesně tak a pak říká "když jste unikli porušení, které je ve světě skrze žádost." - Účastníme se jeho božské přirozenosti - byli jsme posvěceni a odděleni od sebestředných tužeb, od sebestředných neuspokojitelných tužeb - to je žádost, neznamená to pornografický časopis, je to každá žádost/volání těla, potřeba, chtíč. Unikli jste porušení, které je ve světě skrze žádost. Byli jste povoláni z temnoty do světla, do Království jeho milovaného Syna. Unikli jste porušení, které ničí svět skrze sebestředné zájmy a motivy. Proč? Protože jste se stali účastníky Lásky a Láska nehledá svých věcí. Proto si Láska není vědomá sebe - řeči jako "Ale ty nevíš, co mně udělali.. Tobě se to říká, protože jsi tím neprošel a nebyl jsi v mé kůži. Jsi necitlivý, musíš pochopit mou bolest... ." - To je špatně. Pokud by toto Ježíš připustil na jediný den, pak by nikdy nedošel ke kříži. Pokud si tohle budete brát [osobně], neponesete svůj kříž.

Vím, že to je ostré, ale vidíte, že vás miluji. Usmívám se celou dobu, jsem šťastný doktor. Protože všechno co říkám, je pro naše dobro, pro růst a není to jako "napravte se". Doufám že vidíte, že zde nejsem abych vás políčkoval. Nejsem zde, abych vám říkal "hele, musíte se sebou něco dělat". Ne jen se prostě vynasnažme získat porozumění. To Příkladí neříká vynaložte všechno, abyste získali více požehnání. Nejsem proti požehnání. Můžete mě poslouchat a slyšet jen jednu stranu jako "Ó, on není nadšený z nebe ani z požehnání..." - ne, jen mám obavu, že to je naše motivace a proto pak žijeme způsobem - buď čekáme, až se dostaneme do nebe a nebo se divíme, kde je to požehnání. Nečekám, až mě vyzvedne "autobus" [do nebe]. Doufám že se objeví, vím že On přichází, ale jsem nadšený, protože jsem se očistil a budu připraven, až autobus přijede, budu připraven. Nejsem nečinný. Nečekám, až půjdu do nebe, nebe přišlo do mě. Nebe je zde! Nemusíte ho hledat tamhle, nebo jinde - je ve vás. "Běžte a říkejte Království je na dosah". Vidíte? Pokud ze sebe v Kristu nemáte dobrý pocit, pokud sebe nevidíte skrze krev, pokud nerozumíte spravedlnosti a milosti, tak si myslíte, že to je rouhání - "Hmm já? Takový? No to určitě...". Ale takoví jste díky tomu, co vykonal On. Dnes jste milovaní, dnes jste spravedliví, dnes jste dostateční, dnes jsou vaše hříchy odstraněny, pokud vám na tom záleží. Dnes je ten den, teď je ten čas, spása přišla. Ne včera ani zítra - dnes - a tyto věci budou zítra stejně čerstvé a platné. Pokud se nám tam ale vkrade život a začne mluvit hlasitěji než Pravda, pak se začnete dívat na ostatní věci místo na Něj a začnete být určováni "čím procházíte", na místo Ním, najednou se začnete litovat a potřebujete něčí sympatie a porozumění, obklopíte se lidmi, kteří vám "rozumí" a nikdy se z toho nedostanete [/nebudete svobodní].

Největší dar v mém životě je učit se "zapřít sebe". Budu o tom trochu mluvit a ukážu vám, jak je to jednoduché. Je jednoduché zemřít. Jen to vyžaduje upřímnost, musíte chtít. Naučil jsem se to horší cestou. Když o tom mluvím, musím zdržovat slzy, abych mohl vůbec kázat, protože ne každý chce zemřít [sobě]. Je spousta "dobrých" lidí, kteří úplně nerozumí, chodí do církve a drží si věci, které jim nikdy nepatřily. Protože jediné, co Ježíš chce abyste odložili, jsou věci, kterými jste původně nebyli. Jsou to všechny věci, kterými jste se stali skrze Adama - proč se nechcete stát tím, čím můžete být skrze Krista? Proč Ho chceme začlenit do lži [našeho starého života]? Proč chceme mít cestu, která se zdá člověku správná, sjednocenou s Pravdou? Proč si chceme držet co jsme zdědili a přijali skrze pád člověka, na místo vzkříšení Krista? Proč nechceme být čistý list a nechat pomínout staré věci a přijmout nové? Proč nesvlékneme toho starého člověka a jeho skutky a neoblékneme nového člověka, který vypadá jako Ježíš? Je to ve vaší Bibli? Upněme naši mysl na nebe, kde sedí Kristus a ne na Zem. Proč? Protože jste zemřeli a váš život je skryt v Kristu. - To

je Kol 3, ano je to tam. Bylo by dobré mít srdce plné Slova - vidíte, že jsem naplnil své srdce Slovem? Zachovává mě to, chrání mě to, vyčmurchá to lži a klam. Je to lovecký pes Duch Svátý, který ve mně nasává vzduch. A nebojte se neurazit se - "Ó můj Bože, on právě nazval Ducha Svatého psem." - ne je to přirovnání, On vyčenichá lži, rozpozná co není pravda. Můžete někoho slyšet mluvit a neskočíte mu na to, nejste na prodej, svítí na vás cedule "obsazeno". Vy vůbec nejste na prodej. Jste zakořeněni a založeni v Lásce, Bible říká, aby vaše srdce bylo upevněno. Musíte se usadit/založit v Pravdě, být založeni a upevněni v Lásce a již nikdy nepochybovat o Jeho Lásce.

"Bože, já sem si myslel, že mě miluješ, proč jsi nic neudělal.. jak si to mohl dopustit.." Pokud udělám dotazník a budete upřímní, tak zde bude hodně lidí, kteří dovolili, aby okolnosti života zpochybňovali a vyzývali Boží Lásku k nim, přestože otázka Boží Lásky je vyřešena skrze kříž. Nikdy nebudete zakořeněni a upevněni, pokud na základě okolností budete pochybovat o Boží Lásce. Jste ve válce, je zde zloděj, všude kolem jsou lži a vy máte být dobrý voják, který se nezaplétá do záležitostí všedního života, obstát ve zkouškách a jít po Království. Takže nechte protivenství ať vás zdokonaluje a přestaňte se ho bát a nechte Ježíše svítit jasněji. Protože pokud zmáčknete pomeranč, tak očekáváte pomerančovou šťávu, bylo by divné, kdyby byla jablečná. :D A nebylo by divné, že když zmáčknete křesťana, dostanete všechno jiné, jen ne Krista? Běžte do toho, zmáčknete nějakého křesťana a měli byste z něj dostat Krista. Ne kupu zranění a stížností, zklamání a "Ó já, Ó můj..". Musíme ďábla naučit - "Když zmáčkneš křesťana, tak zaplníš místnost Ježíšem." :D Víte, na co je zvyklý? Je zvyklý v nás vidět světlo a pak si uvědomí, že nevíme, kdo jsme, takže si stejně šťouchne, protože pak brečíme. Nejsem zlý, to je realita. A pak se snažíme použít zaslíbení, abychom zkusili získat pomoc i když pomoc je již ve vás a nazývá se váš způsob myšlení. - Ve většině případů nemáte až takové problémy, jak si myslíte. Rozumím, že se stanou tragedie, ale Ježíš je větší, nebo ne? Všichni jsme v životě prožili nějaké špatné věci, buďte upřímní - všichni máme své příběhy. Některé se přirozeně zdají být mnohem horší než jiné, ale nijak by nám nepomohlo, abychom si sedli a soucitně porovnávali své příběhy a zjišťovali, kdo prošel větším peklem. Bylo by moudré se dívat, kde byl On a čím On prošel, aby my jsme mohli zdědit a žít v tom, co On vykonal a mít svůj pohled upřený na nebe.

Nemyslím si, že je dobré, mít tu potřebu "říkat všem svůj příběh", já bych radši sdílel "Jeho příběh". Protože tam je pravda o mně a protože ten člověk, o kterém mluvíme, má stejně být již mrtvý. Proč je to nutné připomínat? Protože někdy stále hledáme pochopení pro to, čím jsme prošli a stále chceme, aby nás někdo pochopil - a to je lidské a tělesné, zdá se to normální, ale nevede to k životu. Udržuje to naživu lež a i za 10 let v tom budete stále zabředlí. Mluví na rovinu a nebojím se, protože jsem žil takovým životem a znám to. Ale všechno, čím jsem kdy prošel, mě vedlo rovnou k Němu. Dejte si pozor, protože je spousta věcí v církvi jako "skupinky, kde lidé hledají podporu" a podobně. Ujistěte se, že pokud jste v nějaké skupince, tak učí "Dokonané Kristovo dílo", že krev je dostatečná a nejste tím, čím jste prošli. Ale pokud tam jen jste a lížete si navzájem rány a posloucháte srdceryvné příběhy, tak nikdo nebude uzdraven, akorát budete poslintaní a budete ty pevnosti v mysli udržovat naživu a vidět se podle toho, čím jste prošli na místo toho, čím prošel On. - Hluboko ve svém srdci budete cítit, že vám bylo ublíženo, a "kde byl tehdy Bůh, kde byl, když jste ho nejvíc potřebovali" - a budete to mít proti Němu, klidně i podvědomě, budete pochybovat a nemůžete se plně vydat tomu, komu nemůžete plně důvěřovat.

Nevadí vám, že mluví takto přímo? Nejsem necitlivý, všichni jsme něčím prošli. K čemu by bylo, kdybych vám vyprávěl hrůzu, kterou jsem ve svém životě prožil? Cítíme se, že to potřebujeme posuzovat, ale proč raději nad to nevyvýšíme Pravdu? Myslel jsem, že už stejně máme být mrtví. Proč jsme tak citliví? Proč se naše peří tak rychle načepýří? Již bychom měli být oškubaní, ne? :D Vážně. || Když kážete určité věci, tak to vzbuzuje určité reakce - lidé ukazují, proč jejich životy vypadají, jak vypadají - protože nerozumí, že jsou tak zranitelní. Tak snadno se jich něco dotkne a pokud se vás snadno něco dotkne, budete dotčeni [nepřítel nebo někdo se vás dotkne]. Pak

najednou říkáte "Slyším/rozumím co říkáš, ale nelíbí se mi způsob, kterým to říkáš.." - tím říkáte "Slyším pravdu, ale nemůžu ji přijmout, protože nepřichází správným způsobem". Mně je celkem jedno, zda mi budete nadávat, jen se budu divit, proč jste tak naštvaní a co tím skutečně chcete říct, nemělo by mě to rozhodit. Haló. Není to tak, že "moje uši jsou smetiště, chvála Bohu, sláva bohu, tádydady dá, haleluja." - Ne, běžte do mé kanceláře a nadejte mi. - Nevyzývám vás k tomu, jen se snažím říct "to nezmění pravdu". Jen to ukáže, že nemáte moc kontrolovat to, co máte takovou potřebu vyjádřit, ale to nezpůsobí, že vás vyhodím. Něco vás tak vytočilo a tím neomlouvám váš přístup, ale měl bych v Bohu být nad vašim přístupem.

Pokud nevyrosteme v těchto jednoduchých pravdách, tak se budeme snažit sloužit a neuvědomíme si, že jsme opravdu synové a dcery a že chodíme/žijeme v Jeho přirozenosti, v Jeho obrazu, v Jeho motivech. - Najednou se služba stane vaší totožností a když služba půjde, tak se vznášíte a pokud se zdá, že to nejde, pak se budete divit, kde je problém a kde je překážka a pevnost, v čem je chyták - "možná potřebuji, vysvobození, uzdravení... cokoliv" - vaše totožnost je pak otázkou, protože váš život je určován něčím, co je podřízené změně, ale Pravda se nikdy nezmění. Pravda o tom "kdo jste a proč". Pravda je každý den stejná - každý den jsem milován, přijat, je mi odpuštěno, jsem spravedlivý, stojí za to žít. Každý den stojí za to, abych žil. Chápete?

Stát se Láskou je největší věcí v našem životě. Každého křesťana povzbuzuji - všechno co křesťan opravdu potřebuje udělat, je uvědomit si svoji potřebu, aby byl prostoupen Boží přirozeností" a aby se poddal a vydal Jemu [na místě], když se nikdo nedívá. ON řekl "pokud se budete modlit, když/jak se všichni modlí, máte již svoji odplatu." - nedostanete víc než to, ale když se modlíte, buďte sami ve skrytu a On, který je v skrytu, vás tam uvidí[setká se s vámi] a budete mít odplatu. Když jdete do skrytu hledat, co hledáte? Hledáte Jeho, a co je vaše odplata zjevně? "On." Je to skvělé. To je Evangelium. Takže co děláte? Jste sami s Ním a - dám vám malý příklad modlitby. Někdy si kleknu, ale nemusím, zde si asi nekleknu .. kleknu, vydržte to se mnou.

Otče děkuji Ti za dnešek a děkuji Ti, že můj život není můj vlastní. Tolik toužím pohybovat se v jednotě s Tvým srdcem, v Tvém soucitu, Tvoji lásce a děkuji Ti za milost, která mě proměňuje. Děkuji Ti, žes přetrumfl každou podobu lidské moudrosti, rozumu, tělesné žádosti. Jsem duchovní člověk, žiji Duchem. Nevykonám žádost těla, moje duše souhlasí a moje tělo říká "Ano, Pane". Jsem Boží muž a někdo dnes uvidí, kdo jsi Ty, protože jsem živý a Ty jsi živý ve mně. Otče, nedržím si žádná práva, nepočítám křivdy proti mně, vydal jsem se Tobě, a úplně a cele se Ti podvolil. Jsi úžasný. Ctím Tě a následuji Tě Králi Ježíši, jaký úžasný příklad jsi mi dal, jaký precedent jsi ustanovil. Následovat Tě je taková radost, Jsi jistě můj Král. - To je křesťanské obecenství, to je modlitba, jen jsem vám dal příklad. Ne, abyste ho papouškovali, ale abyste rozuměli přístupu k Bohu. Jde o to, abyste byli nejlepší vy, abyste to byli opravdoví vy, ne abyste mě [nebo někoho jiného] parodovali, nebo dělali ozvěnu. Je to o vás, abyste byli sami s Bohem a byli opravdoví. A možná ani nebudete vědět, co říct, možná se jen poddáte, zvednete ruce a slzy vám můžou téct po tváři, protože vaše srdce říká "chci Tě manifestovat/zjevovat a být jako Ty" - a je to vše, na co myslíte, a slzy vám tečou a ani nemluvíte, jen prostě chcete být jako váš Otec - a tam se setkáte s milostí, protože nejste zachránění svými skutky, jste zachránění milostí skrze víru. Takže vždy, když uvolníte víru do pravdy, přijde milost jako Boží tesací nástroj a vytesá do ty věci, po kterých toužíte, a učiní je vaší realitou. A co jste nemohli dokázat ve své síle, tak z vás najednou Duch Svatý udělá, protože to opravdu chcete být.

Zjistil jsem, že ne každý chce vydat úplně všechno. Děláme hranice a říkáme "ano, ale". Říkají "odsud podsud, ale nemůžeš přece čekat že..." - začnou malovat scénáře - "neříkej mi, že mám prostě odpustit a zapomenout..." - tím dáte nepříteli cíle pro protivenství a věci, které ovládají váš den, nebo věci, které mohou zničit váš den se stanou terčem. Pokud máte ve svém životě něco, co určuje vaši radost více, než známost Jeho, tak je to terč. Pak začneme říkat "proč Bůh dovolí, aby se mně děli všechny ty věci?". A co když ses jen vystavil? Co když ses stal zranitelným, protože ses

úplně nevydal? My to zesuperduchovňujeme jako "proč Bůh dovolil toto všechno, proč to nezastavil, proč...?". - Co když ti v životě záleží na věcech, které by měly být mrtvé? Co když jsou věci, kterými jsi motivován více než poznáním Jeho? Co když potřebuješ někoho, aby se k tobě přidal [/souhlasil], abys mohl být "svobodný"? Pak se soustředíš na nějakou věc a určíš si, že nemůžeš být svobodný, dokud se ta věc nezmění - to je klam/podvod. Můžeš mít zdravé vztahy pouze skrze to, že jsi úplný v Kristu. - Že prvně poznáte Jeho, jste naplněni v Něm a potom máte zdravé vztahy [s ostatními].

Ne každý se mnou v tomto souhlasí, ale nevěřím, že vztah s Ním [/Jeho] najdeme skrze druhé - myslím, že Ho najdeme skrze Ježíše a pak máme tvář v tvář obecenství s druhými. Bible říká, že pokud chodím ve světle jako On je ve světle, pak mám společenství s Ním a krev Krista mě očisťuje od veškerého hříchu. To zní jako celkem zdravé místo [kde být]. - Najednou vás nepotřebuji, abych byl úplný, i když potřebujeme jedni druhé, abychom naplnili úplnou Boží vůli a povolání, tomu rozumím - běžíme společně, jsme armáda - neříkám, že bychom se nepotřebovali tímto způsobem, ale nepotřebuji vás, abych byl v pořádku [/abych byl Ok]. Protože pokud vás potřebuji, abych byl Ok [/v pořádku], tak jsem na vás závislý a můžete selhat a zklamat mě a najednou jste důvod, proč nemohu být úplný a najednou jsme v situaci "To ta žena, kterou jsi mi dal" [/vymlouváme se].

Podívejte se. Efeským říká, že znát Lásku Kristovu, je být naplněn veškerou Boží plností. Těžko se budu snažit vysvětlit, jak do nás Bůh může dát svoji plnost, ale vím, že to [podle definice] znamená toto - "Dům bez prázdných místností" a "Město bez neobydlených domů". My nepotřebujeme tolik sloužení [/pomoci], jak si myslíme, potřebujeme prostě věřit Jeho Láscce. Říkám vám, že jsme byli poblázněni potřebou "nechat si sloužit" - neustále jsme učili "Potřebuješ posloužit, nech si posloužit, ..." - Ne, získejte/poznejte pravdu a budete svobodní. Neříká, že "sloužení vám" vás osvobodí, říká "Pravda vás osvobodí". Vím, že jsou chvíle, kdy lidé potřebují modlitbu, chvíle, kdy je potřeba, aby se staly věci v Duchu, rozumím tomu, ALE pokud si nedáme pozor, staneme se zbláznění službou "si navzájem, vzkládáním rukou za všechno možné" - pokud nebudeme upevněni v Pravdě a v poznání Jeho. Třeba když jsme sami - můžeme řídit auto s dobrým pocitem "kdo je On v nás .. Wow" - ale ne, my se cítíme trochu opuštění a trochu nervózní, potřebujeme společnost, známosti. Proč nejste prostě Ok [/v pohodě], protože ON je Pán?

Technika je skvělý dar a požehnání, ale můžeme vzít dobré věci a převrátit je na špatné. Najednou to s něčím přeženete a už se od toho nemůžete odpoutat - všechny ty známosti, cítíte se důležití a musíte se tomu věnovat, protože to je váš život. Nejsem proti Facebooku - [[tj. sociální síť na internetu]], ale tyhle věci můžeme zneužít a snažit se skrze ně najít svoji identitu [/to, kdo jsme/udělat si jméno], na místo požehnání, které to může být. Najednou nám to nahradí místo "poznání Jeho", najednou se cítíte zaměstnaní, zaplavení - přitom máte více času být s Ním, než si uvědomujete. Jen říkám jak to je, nikoho nenapadám. Říkám, že potřebujeme být dobrými správci našich životů a chodit v moudrosti, to je vše co říkám. || Nevystupuji zde proti věcem, říkám, že když máme všechny tyhle vymoženosti, tak je nechme být požehnáním a vyrostme do Něj ve všech věcech a žijme s moudrostí. Moudrost - to je nejvzácnější věc. Počátek moudrosti je bázeň před Hospodinem. - Ctím Ho nadevše a moudrost začíná. Takže nejsem proti těm věcem, nerozumějte tomu, jako že se snažím na něco útočit a že říkám, že je špatné být na Facebooku. Ne, ale pokud se skrze to snažíte najít svou identitu [/pokud vás to určuje] a když vám někdo zničí den, tím co tam napíše, asi byste se nad tím měli pozastavit. Protože On tam [v Biblii] napsal věci, že by můj den měl být skvělý. Najednou je Facebook "Boží slovo" - "Můj Bože, nemůžu uvěřit že to tam napsali, můj život skončil.. [to je můj konec]..." - a snažíte se pomstít, zachovat image, bránit se - "ťuky, ťuky, ťuky [už píšete odpověď do počítače]" - a přitom všichni chodíte do církve a při chvále zvedáte ruce. Na tyhle věci je potřeba poukázat. Není to zákonictví, když takto mluvím, to jsou fakta.

Evangelium je tak mocné - musí být nějaký rozdíl.. Můžeme chodit 50 let do církve a když přijde krize, tak se chovat jako člověk, který nikdy v kostele/církvi nebyl. Evangelium je ale víc. Můžete 50 let chodit do církve a když přijde zkouška, tak se chovat jako člověk, který nevěří v Boha. A to vás

zredukuje na doktrínu a "systém" přesvědčení, na místo vztahu a proměny. Najednou se snažíte zůstat věrní tomu, co říkáte že je pravda, a proto je váš život jako horská dráha, protože jízda v těle je divoká. Mluvíme zde o tom na této konferenci, protože náš cíl a cíl Ducha Svatého je zakořenit a upevnit vás v Lásce takovým způsobem, že služba lidem a všechno vychází z tohoto zdravého místa - tj. že všechno co děláte, děláte z toho, kdo jste se stali. Neděláte, abyste byli - vy jste [se stali] a skutky z toho vychází. To je přesně podle Slova. Ef 2:10 "Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich chodili." - vidíte to pořadí? Co jste prvně? Jeho dílo, stvoření v Kristu a držte se, teď jedou ty dobré skutky. Byly připraveny předem, abyste v nich chodili - proč? Protože jste stvoření k Jeho obrazu a Láska dělá dobré věci [činí dobro]. Takže to není nařízení, není to naše křesťanská služba/povinnost - nejsem křesťanský robot, jsem syn.

Stát se Láskou je největší věc v mém srdci. Říkal jsem tohle jednomu bratru a vevnitř jsem plakal - věřím, že přijde den, kdy "urážení se/zranění" přestane být v těle Kristově normální. Věřím, že ta věc by měla být tak pod palbou a že by mělo být tak divné, pokud je někdo zraněný, pokud ovšem nejsou ti dotyční úplně čerstvé mimino, které ještě nic neví. Věřím, že budou lidé, kteří vyrostou, dospějí a budou příkladem, budou chodit v Lásce a budou příkladem Lásky pro tělo Kristovo tak, že pokud budete "zranění", tak se budete cítit jako divní a nebude ve vás to zranění nikdo podporovat, takže vám nezbude nic jiného, než se změnit a dovolit Lásce, aby vás uzdravila. Nebudete si už dělat skupinky a rozdělovat se a soupeřit, zakládat další hnutí, kopat studnu, kterou Bůh nikdy neudělal a dávat do ní vodu, která není Duch Svatý, nebo cokoliv takového.

Byl čas, kdy jsem naléhavě žádal Boha, aby mě poslal někam na misii. "Bože, pošli mě na misii, půjdu kamkoliv chceš. Dej to na srdce mým dětem a mé ženě a půjdeme do daleké cizí země. Je mi jedno jaká tam bude voda, co budeme jíst, Ty se postaráš a ochráníš nás. Půjdu kamkoliv, abych dal evangelium hladovým. Položím svůj život, jako jsi to udělal Ty Ježíši." - A znělo to vznešeně a kdybyste to slyšeli, tak byste si mysleli "Ten Dan to je, ale kanec". Ale nebe nebylo mojí modlitbou ohromeno. Modlil jsem se jednou takhle ty věci a brečel jsem u postele, a když jsem trochu ustal a začal něco jako spíš naslouchat, tak Pán mně trochu pomohl z těch emocí a jak sem tam seděl říká "Takže položíš život za hladové." Když to řekl, tak jsem věděl, že mě vychovává, ale vím, že Bůh mě miluje, není to jako "Ok, teď přichází hromy blesky". Ne On mě bude vychovávat. Proč by mě vychovával? Proč by zasahoval a zastavil mě uprostřed modlitby? Protože Ho neustále žádám, aby mě vychovával. "Vychovávej mě Pane, nauč mě pravdě, dej mi moudrost. Duchu Svatý veď mě a provázej a pokud se odchýlím napravo nebo nalevo od cesty Pravdy a pokud to bude potřeba, tak mě klidně kopni do zadku, ale udrž mě na přímé cestě, abych Ti mohl přinést slávu. Vychovávej mě, jsem Tvůj syn a jsem připravený být vychováván." Takhle k Němu mluvím pořád. Když řídím mluvím "Díky za výchovu, děkuji Ti, že jsi Otec" - protože pokaždé, když ho nazývám svým Otcem, hádejte jakou říkám že mám pozici? :)

Neustále mluvíme o otcích a dostávali pěkně na frak a rozumím, že v některých případech otcové potřebují povstat, ale poukazujeme na otce, na duchovní sirotky, nedostatky otců a nedostatek otců. Měli bychom být opatrní, abychom lidem nedávali záminku zůstat v těle [/tělesní]. - Protože Bůh je největší Otec, který kdy byl, a nepotřebuje školení o rodičovství, ale přesto k Němu všichni neběží a nesedí v Jeho náruči. Co když je problém na straně synů spíše než na straně Otce? Protože [Boha] Otce nepoznáte skrze své otce. [Boha] Otce poznáte skrze Syna. Jak můžeme mít všichni v těle Kristově porozumění pro to, že lidé jsou zranění, protože nemají dobrého otce a nemůžou nalézt/poznat Boha Otce, protože nemají [přirozeného] otce? Jak nám to vůbec může dávat smysl? Vy nenajdete/nepoznáte Boha skrze svého otce, mohli byste, pokud byste měli správného. [Boha] Otce máte najít/poznat skrze Božího Syna, skrze Ježíše. Proč se díváte skrze svého otce? Haló. Víím, že teď šlapu na hodně církevních kuřích ok, ale nejsem zde, abych někoho zranil. Říkám "Co to děláme?", chodíme v bludných kruzích. - Jak jako duchovní sirotci? - Vždyť On řekl "nezanechám vás jako sirotky!". Takže pokud váš otec nebyl dokonalý, je mi to líto, ale Bůh je

[dokonalý], takže naskočte na palubu. Nepotřebujete, aby vám Bůh vynahradil, o co jste přišli. On je tak skvělý a odpouštějící, že pokud byste jen povstali a věřili tomu, co říkám, tak by převálcoval váš život dobrotou.

V církvi děláme, že na některých věcech tolik záleží, že pokud "neproskočíme nějakými obručemi", tak nemůžeme být svobodní. Ježíš Kristus zemřel a vstal z mrtvých! Stal se čím jsem byl, abych se já mohl stát kým je On! A nic jiného nemá moc to zastavit [/zabránit tomu] - pokud tomu [opravdu] věřím. No tak, nepotřebujeme postavit lidi do řady a nechat je, aby se navzájem objali a vynahradili si objetí, které nikdy od svého otce nedostali. Vím, že se takové věci dějí, a že to nazýváme služba. Ale většina těch slz - a já to vím, protože jsem pastor a ptám se [lidí] - většina těch slz tam je z emocí, kdy si to lidé spojují s otcem, kterého nikdy neměli a znovu prožívají tu bolest a nazývají to službou. Děláme to objetí tak důležité, že bez něj nemohou být volní a přitom Ježíš vstal z mrtvých a Bůh je Otec. Najednou potřebuji, aby mě jiný člověk objal, abych měl ujištění? Pripadá mi, že se honíme za stíny a běháme v kruzích a je čas, být ve víře, povstat a být svobodní. Opravdu je krev dostatečná [/stačí]? Pokud je někdo v Kristu, je nové stvoření? Pak na těch všech věcech vůbec nezáleží - zapomínáme co je za námi a vztahujeme se k tomu, co je před námi. Chytneme se pluhu a nikdy se nedíváme zpět. Proč? Protože všechny věci jsou nové a na ničem jiném nezáleží! Protože přišla pravda a já začnu tam, kde On skončil a poběžím dobře. Nebo si myslím, že musím projít tímto, potřebuji získat tamto a aby mně někdo ještě něco, aby krev fungovala? Dejte si dobrý pozor, abychom pro lidskou moudrost, lidský rozum a lidské uvažování a dobrý úmysl posloužit, nesnižovali moc "dokonaného Kristova díla". Lidské uvažování a "zdravý rozum" - pokoušet se vcítit do bolestí druhých, protože máme své vlastní bolesti? Co když ve skutečnosti nemáme žádné vlastní bolesti? Pak můžete směle stát a kázat Pravdu. Sledujete?

Všimli jste si, že pokud někdo v církvi udělá něco špatného, a je to zlé, tak zde máme oběť, a toho, kdo ublížil? Pak říkáme "Ó sestro, nemůžu uvěřit že ti udělal tohle, pojd' at' tě obejmou. Tak mě mrzí, že se ti to stalo, pojd' ke mně. Ó Bože..." - a nazýváme to službou [/prokázáním služby] a citlivostí - ale vy je podporujete, aby byli zlomení, učíte je, že ten, kdo to udělal je [nad nimi] "pán" a že život toho, kdo to udělal, určuje ten jejich. Vůbec je neučíte Boží Lásku a Boží srdce, učíte je, aby se litovali a dovolujete jim být rozbití. - A jediný důvod, proč to děláte je, že jste sami byli rozbití a víte, jak se teď cítí, takže s nimi sympatizujete, na místo posloužení jim Pravdou. Málo kdy mluvíme o těchto choulostivých tématech, ale já se nebojím, změní to váš život navždy. Tam vzadu sedí Todd, kterého máte rádi a respektujete ho a to co učím, to je jediné co zná, nezná nic jiného [/proto je takový jaký je]. Je jako pěst na oko některým "službám", někteří služebníci si na začátku mysleli, že Todd musí projít určitými věcmi a že pokud nimi neprojde, pak to nikdy nezvládne a podobně [[Todd White byl 22 let narkoman]]. Ne, pokud nepůjdete skrze Ježíše, tak to nezvládnete. Nedělejte něco jiné "Pánem". Odbijete mě "Odmítáš/popíráš skutečnost". Co když ne? :D Kdo to říká? Vaše normální/všeobecné poznání [/"zdravý" rozum]? Jak popírám skutečnost? Dostali jsme se tak daleko, že ctíme všeobecné zkušenosti a říkáme "Dejte si pozor na ty lidi, co říkají, že jsou Ok [/v pořádku], vezměte je stranou a zeptejte se jich, jak se doopravdy mají." :D - Protože věříme, že není možné být opravdu v pohodě, protože takových lidí je minimum. || Když kážeme od kazatelen, aby si lidé dali pozor na ty, kteří jsou neustále v pohodě, že by je měli vzít stranou a zeptat se "jak se doopravdy máš?" - tak co říkáte je, že nikdo nemůže být svobodný, že nikdo nemůže mít nevyslovitelnou radost, nikdo nemůže vidět radostnou zprávu a mít velkou radost, protože život to přehluší. A co když to je jen lidské vysvětlování [/okecávání] a cesta, která se zdá být člověku správná, ale nikdy nevede k životu, takže bychom to měli vyhodit? - Poslat zpět do pekla, kam to patří? - Protože to přišlo skrze školu nazvanou "pád člověka" a nyní jste v jiné škole, nyní jste v Království. Yay. :)

Dotýkám se věcí, protože to poslední, co vaše tělo potřebuje, je důvod nežít podle Ducha jen pro to, že souhlasíte se svým tělem. Pak je z vás "ano, ale" křesťan. "Ano, ale ty nevíš, čím sem prošel.. Ano, ale ty jsi necitlivý... Ano, ale ty nerozumíš..." - Poslední věc, kterou byste chtěli, je takto

dávat prostor tělu - máte ho ukřižovat, ne ubytovat [/pěstovat]. To poslední, co vaše tělo potřebuje, je důvod zůstat, když v Kristu máte všechny důvody ho zničit. Já to žiji, jenom to neučím, žiji to. Tohle není moje kázání, moje doktrína, je to můj život a již nějakou dobu jím ovoce tohoto a v noci spím velmi dobře a ráno se cítím skvěle a moje dny jsou úžasné. To nemá vést k souzení a srovnávání se, jen to ukazuje, co je možné. Když se křesťanů zeptáte, jak se jim vede, tak často odpoví "No, nepřestávej se za mě modlit, je to teď těžké". Víím, co se tím snažíme říct, ale pokud takto přemýšlíme, jsme v pasti. Potom se nám vede a máme se jen tak dobře, jak dobře jdou/[daří se] věci kolem, a nikdy nebudeme ok. - Protože pokud potřebujete, aby se všechny vaše věci dařily [/byli v pořádku] pro to, abyste byli svobodní, pak vás čeká velké překvapení.

Nejsem jakého mě vidíte, protože se všechno daří (*ducks in row*), zřídka je všechno ideální. Pokud je zde někdo, kdo má vše ideální, ať jde sem a vkládá na nás všechny ruce, abychom přijali "požehnání ideálních věcí." :D [~ Jakmile byste odsud odešli, okolnosti by stejně okamžitě přestaly být ideální.] Potom milujete Boha jen pro to, co dělá ve vašem životě, na místo toho, kdo je a co udělal skrze Krista. Potom skáčete radostí, když odněkud přijdou peníze na vaše nájemné, a když další měsíc nevíte, odkud přijdou peníze na další nájem, tak nemůžete ani zvednout ruku. Takhle to je. Potom vůbec nemáme vztah, a On je jen náš pikolík, obsluha u stolu, chleboďárce. - Ne, On je váš Otec a miluje vás! Pokud byste se k vašim dětem chovali, jak chcete, aby se On choval k vám, pak bychom o vašich dětech říkali, že jsou rozmazlené a říkali vám "to se vám moc nepovedlo rodiče." :D - Takže proč chceme, aby to Bůh dělal nám. Jen tak mluvím co mám na srdci. Jste opravdu v pohodě? Díváte se na mě opravdu vážně. Nepotřebuji váš souhlas/dovolení, jen se ujišťuji, že jste v pořádku. Můžeme jít dál? Protože Tom mi dal spoustu času.|| Dáme 7 minut přestávku.

{Budeme se ještě muset s Tomem poradit, jak to bude vypadat, když tento týden budeme chodit ven, protože je zde hodně lidí.} Rozumíte, že se snažíme učit, že je to o tom "kým se stanete", že je to životní styl? Není to tak, že teď půjdeme ven [mezi lidi], pak budeme dělat tohle a pak tamto. Rozumím, že někdy můžete jít záměrně sloužit nějakým způsobem, ale o kolik víc bychom byli efektivní, kdyby tento proud Lásky a služba Duchu, chození v Duchu, uzdravování a to všechno - když to bude prostě to "kdo jste", že máte zelenou a může se to dít všude kam jdete? Bez vašich přátel, bez toho, abyste dělali lov pokladů (*treasure hunt*), bez plánované služby, prostě být "kdo jste" tam "kde jste" 24h denně. - Prostě to jede a vždy můžete dát někomu Lásku. Rozumíte mi? Tento týden budeme růst a rozšiřovat se, jak o těch věcech budeme mluvit. Pokud se zamyslíte nad množstvím lidí co je zde, tak je to spousta - pokud prostě začneme žít životní styl Lásky a budeme rozumět, proč jsme zde na Zemi a začneme dávat Lásku pár lidem, pár povzbudíme, požehnáme. Třeba "Hej, co se ti stalo? Vidím, že tě to hodně bolí." - a prostě se za ně modlíte a sledujete, jak se jich Bůh dotkne. Kdo se modlil za někoho na ulici a viděl, jak se ho Bůh dotkl a uzdravil ho a povzbudil? Víím, že je zde kupa takových lidí.

Někteří z vás tomu rozumí. || Když Bill řekl před léty, že nemají skupinky, které by chodili mezi lidi, že prostě mají lidi, kteří chodí nakupovat, tak sem si pomyslel "to je úžasné". Protože je to životní styl. Sledujte, jak efektivní by to bylo. Když si uvědomíme, kolik lidí je zde a stáváme se Láskou a prostě dáme Lásku někomu po cestě. Řekněme, že se zásadně dotknete jednoho člověka, povzbudíte je, modlíte se za ně, vidíte je uzdravené nebo jim dáte nějaké slovo povzbuzení, poznání a opravdu pozvednete v Pánu jejich život, stačil by jeden člověk každý den. Kolik by to bylo lidí za měsíc, za rok? Představte si to. Vy myslíte jen na velké konference, které děláme, a jak velké je tělo Kristovo - pokud si nedáme pozor, tak vezmeme co nazýváme "obdarování" a "povolání" na konference a dosáhneme toho že tam bude tisíc lidí, aby sloužili tisíci lidí, kteří tam přijdou, na místo, abychom zreprodukovali těch tisíc lidí. Dary a povolání nejsou na děláni konferencí, aby se sloužilo církvi. Je to na výcvik a vybavení církve pro službu. Je to na děláni "malých Ježíšů" a vypuštění vás na vaše cesty, na místa, kde máte duchovní vliv - do [vaš] práce a kdekoliv jste. Vííc vypadat jako On. Pokud bychom to pochopili a porozuměli tomu

a začali to na určité úrovni žít..

Důvod, proč učíme tolik o identitě - jedna mladá žena mně zde právě dala papír [s dotazem] a přesně tam směřuji - říká "můžeš rozvést, co to je zapřít sebe?". Budu něco sdílet a dám vám praktické ukázky, jak chodíte ve vztahu s Bohem v té oblasti. Pokud toto pochopíme a začneme takto žít, tak se nebudeme snažit sloužit, bude to spontánní tok života. Jinými slovy "milovat lidi" to je to, kdo prostě jsme. Zajímat se/starat se o člověka vedle vás, to je kdo prostě jste [/je to vám vlastní]. Víte co myslím? Stalo se mi teď - nějaká žena si našla moje domácí číslo a zavolala, bylo to tak pokorné - byla se mnou předtím v letadle a v telefonu říkala, že vycítila, že jsem pastor, takže se uzavřela, začala si číst knížku a nenechala mě mluvit. Snažil sem se s ní mluvit, ale viděl jsem, že se úplně "odpojila". Takže jsem měl jen malý moment na začátku, kdy jsem s ní mluvil a ona se zeptala na pár otázek a říkal jsem jí Pravdu a modlil jsem se za ni. Když jsem se modlil, tak jsem v srdci věděl "trávicí systém a štítná žláza." - Zeptala se "proč ses modlil za můj trávicí systém? Jak jsi to věděl?" Ona zrovna jela z konference, která byla o očistě trávicího systému a měla obavy o svoji štítnou žlázu - a byla tam kvůli těm dvěma věcem, za které jsem se právě modlil. To je skvělé ne? Zasáhlo ji to natolik, že si vyhledala moje domácí číslo a zavolala, že je bez bolestí, že ji Pravda zasáhla a že je nadšená a chce víc. Bylo to velmi upřímné, krásné. Ale sledujte - já sem se ji nesnažil "evangelizovat" a ona to věděla, řekla mi to. Říkala že vyrostla v různých prostředích a že je Židovka a je ve střehu, protože my nutíme doktrínu a máme strategie. Na místo toho prostě narazila na realitu, Lásku a autentičnost, že nevěděla, co s tím má dělat. Bylo to tak neohrožující, nebylo se proti čemu bránit, bylo to "příliš dobré", proč se bránit? Takže pak mi zavolala domů a řekla velmi pokorné věci. ||

Až se dostanu domů, zavolám jí, ještě sem neměl tu možnost. Ale myslím, že to je úžasné. Duch Boží tak moc miluje lidi, že to vůbec není o předávání doktrín, že prostě můžete sedět a být kdo jste, být upřímní a může vám na ní záležet dostatečně, nesnažit se "mít pravdu", nediskutovat, ne ulovit, ale opravdu záležet, aby když ji opustíte, tak jí zanecháte něco, na čem může Duch Svatý stavět. Nesnažíte se ji "obrátit", mohli byste jí něco nutit, ale já jsem se jí chtěl jen dotknout a dát jí Lásku, to byla moje touha, a Bůh toho zjevně dosáhl. Není to sladké? A nebo od ní můžete odejít s kritickým postojem sebe a mít myšleni "služby" - zablokovala se takže - "Udělal jsem toho dost? Řekl jsem správné věci? Mělo to dostatečný dopad? Možná jsem měl říct toto, tamto.." - A jste úplně v nevěře, vůbec ne ve víře a v radosti z toho, že jste mohli někomu dát Lásku, jen přemýšlíte, zda jste to nezorali. - To by bylo pěkně sobecké že?

Kdo z vás slyšel tu věc s "odmítnutím" - "Lidé odmítají a já nechci být odmítnut" - pokud to děláte z Lásky, pak nemůžete být odmítnuti, protože to neděláte pro sebe. Pokud jste odmítnutí, pak proto, že v tom je "něco pro vás". Vyrovnajte se s tím, buďte osamotě s Bohem a postavte se tomu. Jak odmítnuti? Neděláte to pro sebe, děláte to pro ně. Takže pokud vám budou nadávat, pokud vás nepřijmou - jak můžete být zraněni, pokud to neděláte pro sebe, ale pro ně? Vy byste měli cítit bolest za ně, protože minulí zjevení. Proč brečíme kvůli lidem, když bychom za ně měli lkát? Dokazuje to, že jsme stále zaměřeni na sebe. Cítím, že to přijímáte. :) To je důležité.

Teď k té otázce "Jak zapřeme sebe, jak se staneme Láskou?". Je to vaše obecenství a osobní vztah s Ježíšem, je to že budete upřímní a upřímně se budete chtít stát Láskou. Řeknete "a proč bych to nechtěl být?" - doufal jsem, že vaše reakce bude tohle. Ale není to reakce každého. Někteří lidé si nárokují práva a jediné práva které existují jsou ty, které jste získali skrze pád člověka, protože vaše jediné právo byl obraz padlého člověka. Jaké máte nyní jiné právo než být Božím obrazem? Pokud jste stvořeni k Jeho obrazu, proč je to celé o vás a vašich [padlých] právech? A o tom "oni řekl, ta řekla, ten řekl... A to vůbec nebylo fér.." - to vás naučil pád člověka, to jste zdědili a má to zemřít. Musíte se toho vzdát na místě modlitby. Musíte rozpoznat, že jste stvořeni pro Jeho slávu a ne pro cokoli jiného. Jste stvořeni pro Jeho obraz. Rozumíte? Takže jste osamotě a ustanovíte to v modlitbě a uvolníte víru k Bohu v těch oblastech - Jako: "Otče, tak dlouho jsem byl

ovlivňován tím, co lidé říkali a snažil jsem se najít sebe skrze druhé, a to je myší kolo, to je lež. Bože já jsem přesně co říkáš že jsem a pokud na té úrovni [takto] potřebuji lidi, jak můžu být svobodný, abych je miloval, protože tak je vždy budu potřebovat kvůli sobě. Otče toto je úžasné, přijímám to a vydávám se Ti podle svého nejlepšího porozumění a děkuji Ti za milost, která formuje a tvaruje moje srdce v bezpečí, identitě a opravdové svatosti. Otče opravdu vyznávám, že jsi vše, co potřebuji. Jsi všechno co potřebuji a když z toho vycházím, tak se můžu spojit s tělem Kristovým a být požehnáním a přínosem a můžeme společně běžet v Tobě." - Pak najednou máte obecenství s Bohem, dumáte a meditujete nad těmito pravdami a skutečně se vydáváte a dáváte svoje srdce na místo společenství a obecenství a modlitby.

To určitě předčí modlit se jenom svoje potřeby, vaše věci, "aby se ke mně šéf lépe choval, auto lépe jelo, měli pořád zelenou, lepší parkovací místo". Pokud dostanete lepší parkovací místo, ok ale nejezděte 12x kolem parkoviště, než se uvolní přední místo a vy řekli "Chvála Pánu." :D Zaparkujte vzadu, někdo se musí projít. :D Pokud jste zdraví a můžete chodit, zaparkujte vzadu, někdo to přední místo může potřebovat. - Proč z toho děláme "duchovní" přízeň? A nemusíme zůstat jen u parkovacího místa.. Jsou chvíle, kdy On udělá malé milé věci a budete vědět, že to byl polibek, ale pokud na tohle používáme svoji víru, pokud máme verše s vírou polepené po celé ledniče a citujeme je s nadějí na lepší průlomy, lepší okolnosti a lepší den, tak jsme udělali evangelium celé o nás a na konci dne jste oběti zmatení "zajímalo by mě, proč se Bůh neprojevil, proč mé modlitby nefungovaly, proč jste nedostali vše co jste vyznávali... co dělám špatně, potřebuji duchovně vyrůst?" - ne potřebujeme vyrůst v porozumění, proč vlastně máme ty zaslíbení.

Jsem v církvi 17 let a vím, co se venku učí, a není potřeba jmenovat žádná jména, ale je velká "oblast", která dělá víru jen o vašem požehnání a lidé se neustále cítí, že jsou jeden krok pozadu a čekají na svůj průlom - přitom kámen je již odvalen, chrámová opona roztržena, průlom již přišel. Pavel říkal "někdy mám nedostatek, ale jsem spokojený, ať se děje cokoli. Jsou časy kdy mám přebytek a časy, kdy nedostatek" - s naší dnešní mentalitou by to bylo "Pavle, musíš se vzmužit a mít víc víry kámo, a musíš se dostat na to místo přízně, potřebuješ se modlit nebo tak něco.." Ne, co Pavel říkal bylo "Zbožnost se spokojeností je velkým ziskem a nikdy nedovolím okolnostem, aby mě definovaly [říkaly kdo jsem], protože On mě definuje. A nebudu posuzován, |~ a ať se na mě někdo třeba dívá s patra |, Ježíš je můj Král."

Víte, že když Todd byl v Teen Challenge, tak někde potkal člověka, který tlačil nákupní košík plný Biblií a měl na hlavě koupací brýle? Když byste ho viděli, tak by hned zapůsobil první dojem - svět nás tak naučil, ale Bible říká, abychom nikoho nesoudili podle těla. Proč? Protože soudíme, že když jeden zemřel za všechny, všichni zemřeli. To znamená, že odteď, když někoho vidíte, tak vidíte jeho potenciál, jeho určení a kdo může být v Kristu. Říká "Když Kristus zemřel za všechny, již nadále nikoho nesoudíme podle těla". Takže ten člověk šel kolem Todda a Todd říká "Hej, člověče, slyšel jsi dobrou zprávu?" Bylo to v době, kdy Todd byl na léčení z drogové závislosti v Teen Challenge a ve volném čase seděl na lavičce u řeky. Ten člověk se ho zeptal "A co je ta dobrá zpráva?" Todd říká "Ježíš tě miluje." A on "Díky, to opravdu vím, ale otázka je, zda to opravdu víš ty." Tenhle člověk s koupacími brýlemi a Biblemi k němu přišel a říká "Protože vidím démonického ducha, který svazuje tvůj život závislostí a .. [další věci] .. a vložím na tebe ruce a Bůh tě osvobodí." Todd teď pláče, kamarád co tam s ním byl vzal nohy na ramena a Todd se ptá "Kdo jsi člověče?" Hádejte co řekl - "Řekněme, že jsem člověk, kterému Bůh před 20ti lety řekl, že pokud se vzdám amerického snu - že nemusím, ale pokud se zřeknu a vzdám se života, domova a budu misijně cestovat, tak mi dá dar vidět skrze lidská srdce a když se jich dotknu, tak budou vysvobozeni. Takže jsem ten člověk, který se vzdal amerického snu, a Bůh řekl že pokud to udělám, dá mi tento dar. Takže cestuji po celé této zemi a Bůh mi dává vidět skrze lidi a přináší vysvobození a svobodu." My si myslíme, že ten člověk potřebuje modlitbu, protože ho vidíme jako "Ubohý člověk.." a přitom je potřeba, aby on vložil ruce na mnoho z nás. Protože my si myslíme, že když nemáme určité věci, tak nejsme naplněni a nedáváme to. Ten člověk měl mnohem víc, než co má spousta lidí, kteří

chodí pravidelně do církve - kvůli tomu, co nejsou schopni vidět. Proč děláme zaopatření a velký dům a všechny ty věci "úspěchem a vysokou úroveň"? Co takhle znát Jeho? Je to jen takový příběh, co jsem cítil, že se hodí. Miluji takové příběhy. - Skromný člověk s plavacími brýlemi štučká vozík s Biblemi - "co ty plavací brýle?" - "Nechce si zašpinit oči, jsou pro něj tak důležité." ;).

Pojďme do Kol 3, něco se zde pokusím dokončit. Jste v pohodě? :) Můj pastor měl nějakou lekci a lidé o něčem mluvili {dělal jsem školu v církvi a lidé mě znají, ne jen ze služby, ale z normálního života, můj pastor mě osobně zná. Je to úžasné, když se navzájem opravdu znáte a jste stejní.} - Já jsem něco řekl a pastor se zasmál a řekl "někdy se zdá, že Dan je víc mrtvý, než zbytek nás" - ale klíč je, že být mrtvý je možné, musíte chtít být mrtví, vy jste strážci svého srdce. Vy se musíte vypořádat s těmi postoji, soudy a vnitřními věcmi, které nejsou produktivní, kterým dáváme místo a dáváme jim právo být v nás. Tyhle věci ve mně nebudou žít. Pokud bych se jen přistihl, že si něco takového myslím, protože jsem byl vycvičen minulostí, tak s tím hned "vyběhnu", budu něco mluvit, budu tomu čelit Pravdou. Nenechám to jen tak sedět ve své mysli. Víte o čem mluvím? Mluvím o zlomyslných věcech, rozhořčení, věcech pýchy, lidských věcech, se kterými se všichni ztotožňujeme a myslíme si, že jsou normální. Ty věci, které nejsou v Ježíši - takže by pravděpodobně neměli být ani v Jeho Těle. Ale jsou to věci, se kterými jsme se smířili a ztotožňujeme se s nimi, takže zůstávají "přípustné", protože "Všichni máme přece slabé stránky ne, bratře?" - přestaňte se prodávat tak lacino.

Pokud říkáte "Dobře, ale všichni máme své slabosti a nikdo není dokonalý" - tak si dáváte povolení/souhlas pro tu slabost. - A pokud si to dovolíte, pak není místo pro pokání, protože "to je přece kdo jsme". Takže jak se chcete někdy změnit? Strávil jsem spoustu času, [na místě] kdy jste se nedívali, plakal jsem na své posteli a žádal Boha, aby milost neminula můj život a aby nepadla vedle ani jedna kapka, která je dostupná k tomu, aby mě učinila tím, za co On zaplatil. Nesvědčím teď o sobě ani se sebou nechlubím, spousta vzácných lidí se vyjadřuje a chválí můj život a pláčou a říkají mi pěkné věci a jediné co můžu je plakat ve svém srdci, protože vím, že jsem byl s Ním a vím, že to je dílo Boží milosti. Nikdo nemá nic, aniž by mu to nebylo dáno, takže to jediné posiluje vaši Lásku k Němu, nezpychnete z toho. Lidé říkají "nechci, aby ses kvůli tomu nadmul" - to se nestane, věřte mi. Ale pokud mě budete chtít vyzdvihovat, pak si toho budu vědom a pravděpodobně vás napravím a budu s vámi o tom mluvit, protože to není v pořádku v těle Kristově. Ježíš je ten, který to umožnil a být s Ním je to, co změní naše životy. Chápete?

Otevřeli jste si Koloským, ale na chvíli pojďme rychle do Marka 3. Víím, že jsem zatím nemluvil o chození ven a modlení se za lidi, omlouvám se, snad se o tom zmíní někdo jiný, někdy se prostě k tomu nedostanu. Vííte, co je moje radost? Moje radost bude, když odsud odejedete s větším smyslem a porozuměním, kdo jste díky/kvůli Němu. - Když vás již nebudou rezat a zraňovat věci, které to dřív dělaly, když je [nyní] uvidíte a najednou budete mít Pravdu, která čelí té lži a zničí ji. Když vám přijdou v čas zkoušky na pomoc ty věci, které jsem do vás dával. Nepotřebuji, abyste viděli mou tvář, potřebuji, abyste viděli Ježíše. Přišli za mnou lidé a říkali "člověče byl jsem v té a té situaci a viděl jsem tvůj vysmátý obličej a slyšel jsem tě říkat..a rozsvítilo se mi" - říkal jsem si "Bože, proč děláš takové věci." :D

Pravda vás osvobodí. Pokud zasejeme Pravdu, tak to napadne/zpochybní všechno, co je méně než On. Takže já se nesnažím hasit problémy. Kážete pravdu a světlo odhaluje temnotu. Když kážete, kdo je Ježíš, tak to odhaluje slabosti spousty věcí, které říkáme. Když jsem odhalil některé věci, tak reagujeme "Ó.. wow, ano .." - to jsem dnes slyšel hodně. || Bible říká v Kol 1 že jste byli vysvobozeni z moci temnoty a přeneseni do Království Jeho milovaného Syna. Co by se stalo křesťanovi, když bude sám s Bohem a začne uctívat Boha a děkovat Mu, že je vysvobozený, na místo "čekat až se bude cítit vysvobozený a svobodný"? Co by se stalo, kdyby člověk šel o samotě před Boha a jen Mu děkoval, že ho miluje, na místo aby čekal, až bude "cítit" Boží Lásku? Protože Lásku již přišla a již je zde. Řeknete "Ale já ji necítím." - ON řekl věřte tomu. Proč by vám to

dával cítit, když ani nevěříte? - To by vás učil žít podle pocitů a byli byste snadný cíl a ON by byl jen tak dobrý, jak byste cítili. Co když je [jen] tak dobrý, jak věříte? :O Nezapomeňte "Spravedliví žijí z víry" a víra se projevuje Láskou a jste založeni a zakořeněni v Lásce, takže je to nastartované. Takže nezkoušíte mít víru, je to spontánní/samovolný výsledek poznání [/známosti] Jeho. Dochází vám to? Cítím se šťastný, když kážu tyto věci. Je to svoboda. Amen?

Marek 3 - šli jsme tam, ne? Ježíš vyšel ve V 13 na horu a zavolal si "vybrané" [které sám chtěl] - to je celkem osobní, že? Co říká? - "Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec." Takže pokud máte touhu po Bohu, je to proč? Protože milost přitáhla k Němu vaše srdce. Jediný důvod, proč zde sedíte a jde vám o to je, že vás podnítila a přitáhla milost a vy jste reagovali na to volání. Zde je pointa - On vás povolal, protože vás chce. On k sobě zavolal které chtěl. Co děláme my? "Člověče, já mám tak silnou touhu po Bohu, chci Ho milovat a přitom cítím, že to nedávám, že nekonám spravedlnost" - a najednou jste pod tím tlakem, snažíte se lépe jednat a pracovat, protože máte velkou touhu po Bohu. - Ale pak se vždy cítíte jako že jste selhali a váš život vás odsuzuje a přitom vaše srdce křičí. Jsou zde lidé, kteří to tak mají. Skutečnost, že máte tuto touhu, je úžasná! Přestaňte se nechat podvádět a být oklamáni. Začněte odpočívat v té touze a děkovat Bohu, že máte touhu po Něm a děkujte Bohu, že vás začíná vychovávat a vyučovat, a přestaňte zkoušet něco vyprodukovat nebo dokázat, jen Ho milujte svým srdcem a sledujte, jak Bůh bude modelovat a čistit/zdokonalovat váš život. Pokud se budete snažit dělat "abyste [něčeho dosáhli/něčím] byli", tak nikdy nedosáhnete a budete se divit, co je s vámi špatně, na místo, abyste stavěli na tom, co správné se s vámi již stalo. A měli byste být rádi, že vašemu srdci záleží na věcech, na kterých mu dřív nezáleželo. Máte být nadšení, že jste vevnitř tak živí, že kdybyste uklouzli, tak to rozpoznáte a něco to pro vás znamená [/záleží vám na tom], protože před léty jste dělali mnohem horší věci a ani jste nemrkli okem.

Vzpomínáte si, jak jsem se minulou noc ptal tady Dana, zda mu někdy volají lidé a pláčou a vyznávají co udělali? Odpověděl "pořád". Lidé mi to také neustále dělají - "Bratře, musíme si promluvit, škyt, škyt.." a jsem rád, že jsou dojatí. Pak mi řeknou, co špatného udělali - "To není možné, jsem 3 roky spasený a udělal jsem tohle..." Téměř vždy je moje první reakce "Člověče, jsem opravdu rád, že vidím, jak evangelium čistí tvoje srdce" a oni reaguji "Cože? Neslyšel jsi, co jsem ti právě řekl, že jsem udělal?" Ale ano slyšel jsem a za chvíli se o tom budeme bavit, ale vidím, kdo jste a pokud na tom budeme moci stavět, tak už se to nemusí opakovat. Ale pokud ztratíte ze zřetele "kdo jste" kvůli tomu, co jste udělali, pak poneseš stále stejné ovoce. - Ale můžeme udělat strom dobrým a změna ovoce přijde. Takto "pastoruji", jsem dobrý pastor. :) Některým lidem to zní divně. Minulou noc jsem vám řekl, že ti lidé neodcházejí kvůli tomu co kážu, protože kážu dobře. || Řeknete "Ty se chlubíš." - ne jen prostě vím, že kážu dobře, protože kážu Evangelium. ;) ||

Zavolal si na horu, které chtěl, a oni přišli. Kolik lidí zde někdy cítilo povolání a bojovali s tím nějaký čas a nepřišli? Určitě bychom zde nějaké našli. Kolik lidí se týká, že věděli, že je Bůh volal a oni od Něj z nějakého důvodu utíkali? Kdo jste to zažili, že jste věděli, že Bůh přitahuje vaše srdce, usvědčuje vaše srdce a váš postoj byl "mně to je jedno"? Proč to Bůh dělal? Aby vás napravil a nebo protože On sám vás chtěl [/toužil po vás]? Sledujte. Potom ustanovil {kolik z vás má překlad, který říká určitě? Někdo určitě, KJV to tam má}, určitě je - [tzn.] vy jste určeni, určitě je, aby byli co? K čemu byli určeni? "Aby byli s Ním". Vidíte, co bylo nejprve? On sám k sobě povolal ty, které chtěl, aby mohli být s Ním. A z té pozice "být s Ním" - mluví o důvěrnosti/intimitě, vztahu, o předání "kým je" do nich skrze společenství. Není to jen o zázracích a znameních, je to o poznání Jeho. Vzpomínáte, 1. Kor 13 - můžete dělat zázraky a znamení a být zranění, můžete dělat zázraky a znamení a přitom být nevěrní partnerovi, protože máte nějakou potřebu...

Důvod, proč jsou lidé nevěrní je, že se snaží zaplnit prázdno, které může zaplnit jenom Ježíš. Snaží se najít svoji hodnotu skrze lidi a tělo. Jediný důvod, proč se muž zaplete do pornografie je ten, že nevidí jasně kdo je a myslí si, že má potřebu na místo Ježíše. Protože pokud máte Ježíše,

tak tu věc uvidíte v pravém světle a už ani nebudete chápat, co vás na tom přitahovalo. Protože co to dělá je, že to slouží sebestředné touze těla, fantazii, na úkor lidských bytostí. Jste povoláni položit život pro lidi, ne žít na jejich úkor. Vidíte, jak převrácená je pornografie? Takže tamti lidé jsou něčím spoutáni a uvěznění a vy toho využíváte a krmíte touhu, která je pouze tělesná, kvůli tomu, že máte krizi identity. Nazýváme to "duch závislosti, pornografie...", ale je to krize identity. Jediný důvod, proč byste se prodávali tak lacino je, že nevidíte hodnotu svého života.

Bible neříká že "Jediný důvod, proč muž nemůže milovat svoji ženu je, že je blbá." - ne to neříká, říká "muž nemiluje ženu, protože nemiluje sebe" a pak žena má potřebu a nedostatek a je zraněná a potřebuje "poradenství/pomoc", protože ona se snaží najít sebe skrze muže, protože jsou ve smlouvě - nezapomeňte, a pak zde máme [nejen knížky] "5 potřeb ženy" a "7 potřeb ženy" a "5 potřeb muže" - a věříme tomu a ztotožňujeme se s tím - a dovolujeme tím lidem žít "méně než Kristus". Říkáme "dokud se tyto věci nezmění, nemůžu být ok [v pořádku]" - ale On je přece Pán! Nechápu. Nepotřebuji, aby moje žena byla něco jiného než mnou milována a to mě naplňuje, protože nyní mám přístupovou cestu manifestovat Ho. Já ji nepotřebuji, já ji miluji. A i když měla nejtemnější chvíli, kdy nějaký čas zápasila se svou totožností, protože lidé mě milovali a ona se se mnou srovnávala a šla před léty do nezdravých věcí, tak to jen zdokonalilo Krista ve mně. Neunavovalo mě to, nevolal jsem lidem, aby se za mě modlili, že moje žena se potřebuje napravit.. Můžete mě teď slyšet povrchně a nevyslechnout mě.. Ona možná nebyla kde já, ale měl jsem velkou výsadu jít s Ježíšem skrze mnoho věcí. A když vidím spoustu služebníků, kteří mi volají kvůli mnohem menším věcem, než jsem prožil, tak mě to vede k slzám a pokoře, že mi Bůh dovolí jim posloužit a oni ani netuší, čím jsem prošel já. Volají mi a jsou rozbití/zlomení kvůli věcem, které nejsou ani povrch věcí, kterými mě Ježíš poctil projít. Když tím moje žena procházela, tak jsem řešil tolik manželských problémů druhých, že jsem říkal "Bože, tohle je úžasné", On mi řekl "to je záměrné, protože jim máš co dát, protože rozumíš, tak jim teď dej pravdu". Šest let se zdálo, že jsem ji ztratil. Ani jsem jí nemohl nic říct, protože měla postoj "že to říkám, protože musím". Kdy necháte Ducha Svatého, aby ji provedl a budete v pořádku a budete příkladem Ježíše? Kdy budete prostě v pořádku a nebudete vyčerpaný zraněný manžel, který potřebuje, aby jeho žena něco "splňovala"? Kdy budete moci být skutečně v pořádku a říct Ježíš je dostatečný? Nebo můžete mít nějaké "křesťanské" poradce "Bratře, vidím že teď procházíš těžkými věcmi, chápu, že to nemůžeš unést věčně. Máš jen jeden život a pokud jí to doteď nedošlo, tak možná ani nedojde, musíš se vážně rozhodnout..."

Přál bych si, abychom jednoduše byli všichni jako Ježíš. Pravděpodobně bychom pak milovali jedni druhé, pokládali svůj život pro druhé. Pokud bychom vzali Evangelium vážně, pravděpodobně by byl konec dnům uražených postojů, sebelítosti a sebesoucitu. Jste v pohodě? Vyzývám vaše srdce. Nebuďte z toho odsouzení, neodejděte odsud a nezkoušejte se napasovat tam, kde ještě nejste. Radujte se v tom, k čemu jste povoláni, protože život je dar, milost je dar. Výsada projevat se v Lásce je nepopsatelná, je to dar. Proč bychom něco tak vzácného zahodili - snad jedině protože nerozumíme. "Stále čekáme na důvod" - váš důvod již přišel - Kristus přišel žít do vás a Kristus ve vás je naděje zjevování/manifestování Boha. A pokud opravdu zjevujete Boha, tak nejste zranění, poražení, odrazení, zklamání. On je Bůh veškeré naděje, vidí celý svět v jediném pohledu. CNN, FOX News a všechny ty věci - On ví všechno najednou a přitom je Bůh naděje. Nemá zježené vlasy, prášky na uklidnění a nepotřebuje, aby se za Něj někdo modlil, neříká "Co se to děje se světem?" On je umístěn v Pravdě "o tom, kdo je" a přitahuje k sobě všechny lidi. Jeho oči prohledávají Zemi a hledají ty, co jsou vydaní a "úplně vyprodání" (*sold out*) Jemu, aby se v nich mohl ukázat silný. A zde jsme my, obviňujeme Boha, a On čeká, až povstaneme a přijmeme povolání. Nic dobrého vám nechybí, v Něm máte všechno. Jste v pohodě?

Mluvím opravdu nadšeně a bojovně a obvykle s tím nejdu až takhle daleko, ale takhle to je a je to možné, jen musíte chtít. A se slzami můžu říct, že jsem poznal, že ne všichni ato i služebníci, kazatelé a pomazaní lidé s dary - ne všichni jsou ochotní vejít do toho, co právě teď říkám. Mám

blízké přátele, kteří mi řekli "To už je příliš moc, musíš čelit skutečnosti. Každý má nějaký problém, Dane. Víš, musíš si dát pozor, kážeš sebe." - Co když kážu Ježíše? Co když všechno co kážu je to, co On žil? A On řekl "Následujte mě", neřekl zpívejte mi. Pokud řekl "Následujte mě", pak musí být dostupná milost, která mi to umožní, pokud jsem ochotný vydat se na cestu.

Takže odpověď na otázku té slečny "jak zapřeme sebe" - pojďme do Kol 3.

V průběhu dneška půjdete pravděpodobně na oběd a doufám, že si povedete dobře, když se budete za někoho modlit. :D Já o tom opravdu mluvit nebudu, jak jsem říkal - jsem hrozný trenér. :D Lidé jsou venku, běžte a podejte si je. :D Opuštěte, uveďte to na pravou míru. Moje srdce hoří těmi věcmi, které právě kážu. Toto je moje poslední "Power and Love" konference, říkal jsem Tomovi, že necítím, že bych je měl nadále dělat. Je to kvůli více věcem. "Power and Love" jsou skvělé a byla to pro mě čest a výsada být součástí týmu a milost, která je nad tím je úžasná. Je to jedna z nejlepších a nejužitečnějších věcí, kterých jsem se kdy účastnil, ale cítím ve svém srdci, že mám jít do církví a dělat víkendy v církvích a dát vklad do celé církve, mít dopad a zasadit něco, co bude moct růst. Tomu se budu věnovat celý příští rok [2013], každý týden pojedu někam do církve v této zemi a On mi řekl, abych nejezdil do zahraničí řekl "Zůstaň v Americe a obdělávej Ameriku v těchto věcech." A je to zábavné, přijdu do církve a vyliji své srdce jako před chvílí a když odejdete, je to legrace. Pastoři mi volají domů a pláčou, říkají, jako by měli úplně jiné stádo. Víím, že mám Boží milost jít příští rok do církví || a ani nebudu zveřejňovat, kde budu, protože nepotřebuji nějaké velké otevřené setkání - proč? Protože chci zasít do stáda tam, kam zrovna půjdu. Takže to nebude ani v mém kalendáři [na internetu], protože někdy Bůh mluví pro církve podle toho, kde jsou, a chce mluvit přímo pro situaci a období, ve kterém se nachází. Rozumíte? Tak to mám na srdci. Ty věci, co jsem zde před chvílí mluvil - tak v mém životě je milost dotýkat se těch věcí a jít po nich. A když přijdu [někam] do církve, tak to je [jako když se protrhne přehrada] záplava. A odezva, kterou mám od lidí, je opravdu ohromná. To byl jen malý vhled, kde je moje srdce. Třeba jak mi zavolala teď ta paní domů - miluji lidi zde v hotelu, modlil jsem se za několik žen, které tam pracují, je to normální věc, není to něco, co děláte, ale kdo jste a je to přirozené.

Moc často, nekážu. Když tak kážu jen identitu, "upevnění a zakořenění", a kdo jsme a proč - protože pokud ty věci jsou v nás ustanoveny, pak ten zbytek z toho bude plynout. Soucit, který vyrostete ve vašem srdci, když uvidíte hodnotu lidských bytostí, když se konečně podíváte do zrcadla a nebude to "Ale, ó .. ú.. a přejete si, abyste se změnili" - ale když se podíváte do zrcadla a bude to "Wow, Ježíši, ten je úžasný" - tehdy si uvědomíte, že každý okolo vás je úžasný. - Protože milujete bližní jako sebe. Když uvidíte jasně sebe, tehdy uvidíte jasně ostatní. Když přestanete hledat chyby na sobě, přestanete hledat chyby i na ostatních. Já se nesnažím změnit se. Já jsem zamilovaný do Něj a On mě zdokonaluje v milosti. Nesnažím se vypořádat se s problémy ve svém životě a nepřemýšlím "s čím se potřebuji ještě vypořádat?" Jsem prostě zamilovaný a pokud je něco, co potřebuje být posíleno, tak to přijde ve světle mého vztahu a nikdy to není odsouzení a hanba, a řešením nikdy není úsilí, skutky a novoroční předsevzetí. Je to "Wow, k tomuhle jsi mě Bože nestvořil, tam je nějaká slabost, je to kousek lži, vidím to, díky. Jsi úžasný, že mě vychováváš, právě jsi mě učinil moudrým a střízlivým v té oblasti. Uctívám Tě." - je to společenství. Není to jako "Á já, zase se to stalo, kdy to konečně zvládnou správně" - to byste byli vlastní nejhorší nepřítel v touze po změně. Bůh vás jen netoleruje, On vás miluje. Chápete?

Někteří říkají "Ani nevím, proč by mě Bůh měl milovat?" - "To proto, že ví, co vás stvořil, abyste byli? Protože ví, kdo opravdu jste? A chce, abyste to jednoho dne uviděli? Abyste mohli společně běžet a radovat se?" Důvod, proč lidé říkají "Netuším, proč by mě Bůh měl milovat?" - je, že se hodnotíte na základě života, který jste žili v minulosti a podle dojmů, které vám dali druzí. Bůh vás miluje pro to, kým vás stvořil. Kříž obnovuje váš "osud", dává vám právo zanechat odkaz a vrací vás zpět na trať. Kříž neodhaluje váš hřích, kříž odstraňuje váš hřích. Kříž odhaluje vaši hodnotu a ukazuje, že váš život je pro Boha neuvěřitelně důležitý, jinak by nikdy nezabil svého Syna, abyste

mohli žít. Máme to převrácené - myslíme si, že kříž je jen o našem hříchu, ale kříž je jen o vašem synovství. A je to Boží dobrota, co má změnit lidské srdce. Je důležité činit pokání a změnit způsob, jakým myslíte, protože pokud změníte způsob, jakým myslíte, můžete změnit celý svůj život. Oko je lampou těla, pokud vidím prostě/jasně, pokud vidím skrze Pravdu, celé moje tělo je zaplaveno světlem. - Neříká to "Ovšem jen pokud člověk nečelí zrovna moc problémům a okolnostem". Pokud moje oko je prosté, celé tělo .. "Ovšem jen pokud vám právě váš nejlepší přítel nezlomil srdce" - to tam není. Říká to "pokud vidíte jasně, žijete jasně i když čelíte životu." Takto se Ježíš dostal ke kříži - žil a dýchal Lásku a nepočítal křivdy, protože jinak by byl dotčen už první den, kdy kázal - když se ho snažili shodit z útesu a zabít. Pokud byste zazářili a v církvi, kam jste byli pozváni, by vás zkusili zabít, pak byste tím asi nebyli moc povzbuzeni, pokud byste nerozuměli Ježíši. On si to nebral osobně, uvědomil si, že byli našťvaní, protože se něčeho dotkl. Nebral to osobně jako "Ó né, oni mě za to chtějí zabít.. hrůza." - Ne bral to jako "Oni nepřijali mé slova, protože to odhalilo věci a dotklo se jich to." - to je jedině důvod, proč pokračovat. Chápete?

Pokud vás někdo "zraní", tak by mělo být normální bolet za ně, ne být zranění kvůli nim. Může být normální bolet za ně, protože si uvědomíte, že pokud žijí tím způsobem, pak nevidí něco, co by mohli vidět ohledně své hodnoty a hodnoty ostatních. Protože pokud se k vám tak chovají, tak se tak chovají i k někomu jinému. Není to jen o vás, vy se nesrovnáváte, neříkáte "O wow, Bože musíš otevřít jejich oči." - To je samospravedlivá modlitba a vy ani nemáte mít schopnost se takto modlit. Jsou to slzy ve vašem srdci a "Bože, přemohl bys je svým světlem, Bože oni jsou tak zranění, mají v životě nevyřešené věci, soudí, špatně si vykládají, neslyší kvůli tomu, co v životě prožili, přišel bys prosím a ukázal jim Svou milost. Otče odpusť jim, protože nevědí, co činí." To bude zřejmě lepší než "Bože, nemůžu uvěřit jak se ke mně zachovali, už by se měli umět chovat, skopni je z jejich koně. Bože pokud mě miluješ, proč jim dovolíš, aby na mě plivali?" - no tak, tím byste byli stejní jako oni. Pak jste jen terč a někdo se trefí. Vidíte to?

Kol 3:1 "Když" - to slovo nezpochybňuje vaše spasení, v řečtině je to "poněvadž". Když jste tedy byli vzkříšeni s Kristem {říká "podívejte, jsme zachráněni"} hleďte to, co je nahoře, kde po Boží pravici sedí Kristus. 2 Myslete na to, co je nahoře - takže Bůh ví, jak má naše mysl sklony myslet a říká vám "buďte důslední se svou myslí, upněte svoji mysl na pravdu". Vzpomínáte, jak jsem mluvil "nežít podle pocitů"? To je zásadní věc pro tělo Kristovo. My podporujeme smyslovost/pocitovost a ani si to neuvědomujeme. Staráme se jak se lidé cítí - pokud to, jak se cítíte, nesouhlasí s Pravdou, potom bych radši ctil Pravdu nad to, jak se cítím. Neznamená to, že nic necítíme [/nemáme pocity], ale jde o to, aby naše pocity byly v souladu s Pravdou. Bible mluví o vykoupení vaší duše, vykoupení znamená přivést k původnímu stavu vaší duši, emoce, pocity. Máme emoce, rozumím tomu, nesnažím se žít roboticky, ale naše pocity můžou být v souladu s Láskou a Pravdou. Záchrana vašich duší je v Bibli zmíněna 2x a v obou případech je to jako výsledek života vírou. Je to v 1. Petr 1 a Žid 10, najděte si to. Vykoupení/záchrana vaší duše. - Protože již jste znovuzrození, váš duch je zachráněn. || Ale stejně vám říká, abyste necouvali k záhubě a nebyli nevěřící, ale abyste věřili k získání duše. Mluví o tom, že i když procházíte zkouškami, tak Ho milujete a i když Ho nevidíte, tak Ho milujete a to nevýslovnou radostí a docházíte k výsledku své víry - spasení vašich duší. To znamená vykoupení a znovu-srovnání vaší mysli a emocí s Pravdou, kdy žijete beze strachu a bez starání se a není to o vás, je to o Království a druhých, a kdy každý má prospěch z Pravdy. Je to pocta moci položit svůj život, aby ostatní mohli žít - to se nazývá Ježíš, Kristus v nás a to ten ukřižovaný. Není to o "stěžování si", nebo férovém zacházení, je to o vydání se. Sledujete?

Mluví bojovým jazykem, ale je to všechno z vaší Bible. On říká "buď jste se mnou, nebo proti. buď se mnou shromažďujete, nebo rozptylujete" - to není zákonické a odsuzující, to je skutečnost. Buď žijete z perspektivy, která prospívá a souhlasí s Mým záměrem a motivem, nebo žijete proti ||. Můžete chodit do církve a zpívat všechny uctivací písně a žít s mentalitou, která škodí postupu Království. Říká "nenechte v nikom vypučet kořen hořkosti, protože to pošpiní kupu lidí, protože jsou

lidé, kteří jsou k tomu náchylní, a bude se to množit a šířit jako rakovina." Takže by kolem vás neměl být nikdo, kdo má v sobě hořkost a měli byste být tak vděční, že jste ve sféře života a v Království a pokud vás někdo zklame, tak jim odpusťte jako Kristus odpustil vám a dál pochodujme v lásce. Nemáte důvod být zahořklí, máte Ježíše. Slyšíte co říkám?

Musíme s tím skoncovat. Přestat mít právo "mít právo". Jak zapřete sebe a zachováte přitom své práva? Když zapřete sebe, tak se vzdáte všeho, čím jste se stali skrze pád. Když zapřete sebe, tak se vzdáte všech svých práv, abyste získali jediné - být jako On a svědčit o Jeho obrazu. K čemu by bylo dobré, kdybych v mém vztahu s vámi měl potřebu mít právo/pravdu, na místo být spravedlivý a dát vám tu nejlepší příležitost zvítězit a povstat a být všechno, co jste byli stvořeni? Protože pokud musím mít pravdu, pak to z vás činí špatné. Bůh "nemá [jenom] pravdu", On je spravedlivý, i když má pravdu. Ale pokud by Bůh byl zaseknutý na tom, že má pravdu, vy byste byli zaseknuti v tom, že ji nemáte a ani byste k Němu nemohli přijít. Ale svého Syna učinil, čím jsme byli my, abychom mohli porozumět Jeho srdci a vidět Jeho Lásku a přijít dveřmi zvanými Ježíš, a být znovu obnoveni k Otci. Říkáme "Ježíš je cesta do nebe." - ne, On je cesta zpět k Otci. Není cesta do nebe, je cesta k Otci - "Nikdo nepřichází k Otci než skrze mě". Vidíte, jak neosobní jsme to udělali? Udělali jsme z toho pas do nebe. || Opravdu tyhle věci můžeme žít, není to těžké. Řeknete "Ale je to těžké" - ne, není, přestaňte si to říkat. Můžete být osamotě a upnout svoji mysl, máte schopnost upnout mysl, neříkejte mi že nemůžete upnout svou mysl k věcem nahoře. On řekl, že můžeme. Komplikujeme to řečmi "Ano, ale ty neznáš v čem sem vyrůstal, bratře.." - Nechte toho! Kam upnete mysl, takové věci uvidíte. Pokud neupnete svoji mysl k věcem nahoře, hádejte na čem bude víc záležet? Na vaší minulosti. Myslete na to, co je nahoře a vaše minulost se zmenší, její hlas zmizí a umře. Myslete na věci nahoře. Slyšíte Pánovo Slovo? To není moje kázání, to je v Knize.

Myslete na věci nahoře, všechny ty naše reakce typu "ale ty nevíš" jsou, protože nemyslíš na věci nahoře. Takže v určitém bodě si musíte říct "Bez ohledu na to, čím jsem prošel, jak se to zdá nespravedlivé, a kolik odpovědí mi chybí..., všechno to 'A kde jsi byl, když mně byly čtyři roky a brečel jsem, aby se mně to nestalo a stejně se to stalo.', to, že se Tě snažím soudit a chtít vědět, to všechno jednou provždy odkládám. Ty jsi dobrý, neposlal bys svého Syna, nedal bys svůj život, pokud bys nebyl úžasný. Takže pouštím a odkládám všechny ty věci a přicházím k Tobě nový a čistý, buď mým Otcem." - Zde začnu a budu běžet dobrý běh. Rozumíte? Je to tak důležité. Myslete na věci nahoře. Proč? Protože jste zemřeli a váš život je skryt s Kristem v Bohu a když se ukáže Kristus, náš život, pak se s ním ukážete ve slávě. [pokračování] Kol 3:3 Umrtvěte proto - {je tam "proto" (nebo tedy) - proč? protože toto je pravda, znamená to ve světle toho, co jsem právě řekl. Nikdy nečtěte slovo "proto" mimo kontext, vždy si všimněte, proč tam je.} Umrtvěte tedy své pozemské údy {myslí údy vašeho těla, skutky těla} - smilstvo, nečistotu, vášeň, zlou žádostivost i lakotu - všechno to je modlářství, všechno je to forma něčeho, co se snaží pozvedat proti poznání Boha, je to co jsme se stali skrze hřích, do čeho jsme se narodili skrze Adama - takže se musíte znovu narodit. - Proto je křest tak mocný - zemřete podobou Jeho smrti, abyste vstali v novotě života. Zemřete jako On zemřel, abyste mohli vstát z mrtvých jako On vstal. Je to den zrození života, tehdy porodní asistentka Duch Svatý přijde nad lůno vodního křtu a vy vyrazíte z vody jako novorozený chlapeček, dcera - jako byste nikdy předtím nežili. Nové narození. Ale není to jako "áááá napudrujte mě, podrbejte mě, oblečte mě" - ne, vyjdete jako mocní v Bohu, s autoritou nebe, sice ještě dorůstáte do některých věcí a On vás bude kolébat, krmit a přebalovat. On mě stále hýčká. ;) Když mě vidíte, že jsem naměkko, když zde mluvím o některých věcech, je to proto, že mně [dává najevo lásku] a tak. Když mluvím o spravedlnosti, tak mě objímá, cítím to. On mě miluje a svědčí to o tom, ale je to pro to, že jsem věřil mnohem dříve, než jsem to cítil. Moc o tom radši nemluví, protože lidé mají potřebu to cítit, aby tomu věřili. - Ne, věřte tomu. Proč? Protože On již přišel. Pokud bych se vás zeptal, kolik z vás věří, že Ježíš zemřel na kříži, skoro všichni by zvedli ruku. Tak to by mělo hovořit za vše. Protože co to znamená? Můj život za to musí stát. - Tam bychom měli pravděpodobně začít.

Takže umrtvíte tyhle pozemské věci, protože kvůli nim přichází Boží hněv k synům neposlušnosti, tj. k lidem, kteří říkají "mně to je jedno, nezajímá mě to .., no a co.." a chodí ve věcech, pro které nikdy nebyli stvořeni. V 7 V těch jste kdysi chodili i vy - každý v této místnosti i já, všichni jsme je dělali, když jsme v nich žili. Nemluví zde o uděláním chyby, ale o změně identity - odložte ty věci a uvědomte si, že jste pro ně nebyli nikdy stvořeni. Teď odpovídám na tu otázku "jak zapřít sebe". V 8 Ale nyní to všechno odložte - sledujte jak je to napsané - vy máte odložit tyto věci, neříká zvládněte ty věci, říká odložte. V těle Kristově jsou termíny jako "zvládání/kontrolování hněvu", "zvládání sexuálních tužeb"... - pokud něco [není láska], pokud něco hledá svých věcí, potřebuje to zabít. Bůh neučinil někoho tak, aby žil na úkor jiného a neudělal někoho, aby naplňoval potřeby někoho jiného. On stvořil lidi, aby milovali. O tom bych mohl víc mluvit, ale nemůžu..., ale mohl bych, třeba jiný den, mám ještě něco v rukávu. Sledujte - máte odložit tyto věci. Jak odložíte hněv, aniž byste si ukousli ret, při snaze nehněvat se a nedostali se do skutků? Zaprvé - proč byste po té, co si to přečtete, se vůbec kousali do rtu a zkoušeli se nehněvat, pokud by vám na tom nezáleželo? Takže jsem nadšený, že vám na tom záleží. Nenechám se odradit těmi skutky, jsem rád, že vám na tom záleží.

Pokud přesměrujeme vaši péči ze skutků do víry a milosti, budete změněni navždy. Pokud vás budeme kárat, že to neděláte správně, budete odrazeni a to, že vám na tom záleží, by mohlo zemřít. Jsem rád, že vám na tom záleží. Jak odložím hněv, aniž bych se musel kousat do rtu a snažil se nenaštvat se, nebo to nemusel zkoušet "zvládat"? - Což mi přijde velmi divné - protože pokud to "zvládáte/kontrolujete" tak to pořád jste, takže jste pořád ještě ztracení a naštvaní, ale aspoň to "využíváte" k něčemu "dobrému"? To je jako mít masku v situaci, kdy nás někdo pozdraví "Ahoj", a my si myslíme "No nazdar, ta teda vypadá ale hloupě v těch šatech", ale odpovíme "Ahoj, dnes ti to ale sluší." :D To je převrácené. - Ale žili jsme tak? Já vím že ano. Byl jsem velmi pyšný a sebevědomý člověk.

Takže takto odložíte hněv - "uvědomíte si, že jste pro něj nikdy nebyli stvořeni, že jste byli stvořeni pro Lásku a půjdete osamotě do modlitby a postavíte se tomu a budete věřit, že je možné žít svobodný od toho." A budete Bohu děkovat "Otče, děkuji Ti, že nejsem muž hněvu, nebyl jsem pro hněv stvořen a hněv nade mnou již nemá moc. Tahle věc byla odhalena, moudrost světa je odhalena, přišlo světlo. Otče, ty jsi to ve mně vyřešil navždy, jsi Lásko, jsi trpělivý, laskavý, milosrdný, toužím být všechno, kdo jsi. A děkuji Ti za zdokonalování v těchto věcech. Otče, děkuji Ti, že hněv již nikdy nebude ovládat můj život a nebude ve mně mít místo. Jsem dítě živého Boha a budu zjevovat Tvoje srdce a Tvoji přirozenost." - Já jsem v tomto hodně agresivní a když to lidé slyší, tak se mi to snaží vymluvit, ale nejde to. Chtěl jsem říct, že nemají pravdu, protože ji nemají, Bible říká odložte hněv. Takže chodím po své ložnici a říkám věci jako "Otče děkuji Ti, že již nikdy víc nebudu ovládán hněvem, podmaněn stresem a usilováním. Děkuji Ti, že jsi mě povolal ze světa, že jsem v něm ale nejsem z něj, že ve mně pracuje větší milost, že přišla Boží moudrost. Tys mě posvětil a oddělil." - Já nekážu dokonalost a nekážu nad ostatními, vyhlašuji co je možné, aby milost ve mně dokonale působila. Lidé, kteří tomu nerozumí, si myslí "Srovnáváš svůj život s ostatními" - to je klam. Máte k tomu nějaký důvod a nebo to dělal Ježíš? - Povyšoval se nad námi a říkal nám, abychom byli něco, co nikdy nemůžeme následovat? Myslíte si, že Ježíš nastavil laťku vysoko a teď se směje jak padáme pokaždé, když se ji snažíme zdolat? - "Oni si fakt myslí, že mě můžou následovat, cha cha cha...?"

Ale nyní vy odložte - kdo? To je klíčové, že? Vidíte? Musíte chtít. Můžete si vyhradit právo hněvat se, být domýšliví, pyšní, dokonce můžete ty věci vidět ve svém srdci a být z nich ve vztahu s Bohem usvědčeni a přesto je můžete ignorovat, nevypořádat se s nimi a neodstříhnout je. Jakmile jste z nich usvědčeni a víte o nich, tak to není "že umíráte v hříchu" - "Ó můj Bože, já jsem to nedal.." - ne, ale "Otče děkuji Ti za světlo v mém životě, které odhaluje, kde se zrovna nacházelo moje srdce. Otče, to tak moc není to, pro co jsem byl stvořen, a už vůbec to není moje touha. Děkuji Ti za osvětlení, že mě miluješ a činíš mě moudřejším a pozornějším. Otče to byla závist, to bylo

absurdní, tak jsem nebyl stvořen. Žehnám jim a těším se z růstu v jejich životě a jak skrze ně jednáš. A děkuji Ti Otče za jejich život a povolání." Chápete? Takto zapíráte sebe. Vezmete to usvědčení a jednáte s tím a jste moudřejší, nejste zbití, nesnažíte se chytit za ocas jako "Člověče já to vůbec nedávám." - Ne, jsem zdokonalován a říkám "Díky Bohu, že vidím, že již nejsem slepý". Takže sledujte.

Zuřivost, hněv, zlobu, urážky i nestoudné řeči. 9 Nelžete jedni druhým {proč?}, když jste svlékli toho starého člověka s jeho skutky - vidíte, nemodlili jste se modlitbu, abyste šli do nebe - vím, že vám to pravděpodobně někdo říkal, protože se na to tlačí. Ne vy odkládáte starého člověka a jeho skutky. Poznáváte svoji potřebu Záchránce - záchránění od čeho? Od sebe a vašich způsobů. Takže nebudeme lhát jedni druhým - tomu pisateli to je tak vlastní, že píše "no tak, nelžete jedni druhým, odložte toho starého člověka, nejste lháři." Chápete? Je to změna identity, není to 20 věcí, které máte dělat a které nemáte dělat. - Jako "neměli byste pít, kouřit, ..." - to neříká, říká "změnili jste se, máte odložit toho starého člověka, takže ho odložte s jeho skutky, prohlešte ho za mrtvého a odmítněte ho na místě víry a modlitby a nechte milost, aby vás oblékla a učinila Pravdu vaší skutečností." Sledujete? Nelžete jedni druhým, když jste odložili toho starého člověka a jeho skutky. A podívejte, co jste si oblékli - stejným způsobem, jakým jste odložili skutky těla [tj. vírou], tak uděláte co? - Vírou oblečete Pravdu, kdo jste se stali. Hádejte koho si oblečete? Nového člověka. Kdo je ten nový člověk? Je obnoven v poznání - proto učím způsobem, jakým učím. Proč? - Protože potřebujete mít toto poznání - je obnoven v poznání podle obrazu Toho, který jej stvořil. "Otče děkuji Ti, že jsi mě stvořil pro pokoj, požehnaní jsou ti, co působí pokoj. Díky, že jsme syny Božími. Otče, děkuji Ti, že jsi mi prokázal tolik milosti, že jsi mě udělal milosrdným. Odpustil jsi mi hříchy, abych se stal chodícím odpuštěním. Bože, miloval jsi mě a já jsem se stal Láskou. Děkuji ti Duchu Svatý, za zjevování těchto věcí a jejich realizaci, že je činíš skutečné a jasné každý den v proudu mého života. Bože, [děkuji Ti,] že když se dívám svými očima, tak vidím přesně co vidíš, že jsem jedno s Tvým srdcem a jsem nadšený, že jsem Tvůj syn." - To je modlitba, to je společenství s Duchem Svatým. "Duchu Svatý jedne ve mně, jsem tak připravený závodit závod, který je hodný odměny".

12 Oblečte se tedy jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, v slitovný soucit, dobrotu, pokoru, vlídnost a trpělivost. 13 Snášejte se navzájem {snášejte se, nevyskakujte si na pastora} a odpouštějte si {nevolejte svému kamarádu, abyste mu řekli co vám kdo udělal}, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpustěte i vy. - Dostaňme se ze zduchovňování věcí - "Říkám ti o tom [člověku] tuto věc, jen aby ses mohl modlit." - to je hřích, to je pomlouvání [/drbání]. Někomu třetímu svěříte svůj problém s někým druhým a nikdy jste s tím druhým o tom nemluvili a jen to řeknete někomu třetímu s tím, "aby se modlili". - Právě jste tu věc rozšířili a nyní to bude ten "třetí" šířit dál pod stejnou záminkou "modlitby". - A potom to ví 20 lidí a když vidí toho člověka, tak vidí tu věc, co jste o něm rozšířili. A nikdo neměl ani tolik lásky, aby k němu šel a mluvil s ním osamotě, zda je ta věc vůbec pravda. || Takže pokud má někdo něco proti druhému, neříká se tam, aby volal kamarádovi, nebo dalšímu ve vedení. Když jsem byl pomocný pastor, tak jsem měl spoustu hovorů adresovaných pastorovi a byli lidé, kteří kvůli mně odešli z církve, protože jsem nesouhlasil s takovým rozhovorem. A někdy jsem souhlasil s tím co říkali, ale nedal jsem jim to vědět, protože to neměli volat mně a napravil jsem je hned během toho hovoru, a řekl jsem jim, že to je nespravedlivá věc a musí to ven z našeho Těla. - A oni pak již nikdy nepřišli do církve, protože si prostě chtěli stěžovat. - My si myslíme, že jsme udělali něco špatně, protože odešli - ne já jsem jim dal možnost povstat do Pravdy. Můžu udělat kompromis a "udržet je" a pak je to jen o počtu členů a nebo jim můžu dát Pravdu a Duch Svatý je může osvobodit. Za 10 let jim to může dojít a vrátit se. Můžeme se potkat v nebi a můžou plakat a říct "Nikdy nezapomenu na ten telefonát, odešel jsem a již jsme se nestýkali, ale změnilo to můj život. Pět let po té jsem byl tak usvědčen.." Ale pokud jim nedáte Pravdu, pak není žádná možnost/naděje na svobodu. Rozumíte? Takže sledujte co uděláme.

14 Nad to všechno se však oblečte {čím?} láskou, která je svazkem {čeho?} dokonalosti. Takže

bychom k ní pravděpodobně měli směřovat ne?

Mně to přijde celkem legrační, ale Tom se tomu pravděpodobně nesměje - máme teď propustit stovky lidí na oběd a já jsem o tom vůbec nemluvil. Omlouvám se, ale ne tak docela. :D
Poslouchejte, [za chvíli] se budeme modlit něco velmi jednoduchého a nebudeme dělat věci složité.

Máte možnost dnes někoho milovat, nejdete ven, abyste změnili celý svět, ale někoho můžete milovat. Pokud si někoho všimnete, budete mít nějaký dojem, prostě někoho uvidíte, třeba se vám zdá, že jsou nějakí smutní a Bůh vám může dát vhled - neváhejte někoho povzbudit, když dnes budete venku na jídle. Pokud uvidíte někoho nemocného, vzpomeňte si, že to je o nich, ne o tom, že jim posloužíte. Milujete je a jednáte s nimi laskavě, buďte vděční, važte si toho, že vám dovolí k nim mluvit. Nebudte troufalí "Héj, můj Bože to je berle. Pojď sem, zahod' to, to nepotřebuješ... Á , šaba raba... " :D "Kdo jsi?" - "Já jsem tady na konferenci.." :D Tak asi ne. Buďte citliví k lidem, jste tam, abyste je požehnali, ne abyste měli svědectví a byli hrdinové. Jste tam, abyste vyjadřovali/manifestovali Ježíše. || Prostě někoho milujete. Hodně lidí ve městě si asi řekne - bude to vypadat jako že "církve vtrhla do našeho města." :D Takže nevím jak to bude vypadat, protože to poslední, co bych učil, je organizovaná služba, protože na to se církev spoléhá. - Nejsme proti tomu, je pro to místo, ale my učíme každodenní život. Učíme, že když jdete děvčata do obchodáku, když se kluci sjedete třeba na pumpě, prostě ať děláte cokoli, Kristus je ve vás. Takže se budu teď nad vámi něco modlit a pozvu Toma, protože již 5 minut přetahuji - což ještě není tak špatné. :) ||

Mám rád Toma a Tom by vám řekl, že věří, že jedna z nejdůležitějších částí této konference je, když jdete ven a jednáte podle Pravdy. Já se s ním nehádám, jen mám jinou vášeň. Každý máme různé vášně a milost. Moje vášeň je, abyste byli upevnění a zakořenění v Kristu, věděli kdo jste, abyste se každý den vzbudili jako vítězové, v pozici být jako On. Abyste nikdy nedělali nic pro to "abyste se cítili přijati", ale abyste vše dělali, protože jste přijati. Rozumíte? Můžeme se společně něco modlit? Nebude to jen něco náboženského. Čestně, nezvedejte ruce, ale kdo, když mě slyšel kázat, je opravdu ochoten a říká ve svém srdci "chci se stát láskou, ať to stojí cokoli, a nechci si nic držet, chci být jako ty Ježíši."? || Budeme se modlit a milost to učiní skutečností, ok?

A budu věřit, protože jsem o tom moc nekázal - když se budete modlit za lidi ulici, nemodlete se dlouho. Nemusíte se 3 minuty modlit. Většinou je to jako průjezd kolem v Duchu Svatém, je to projev Lásky a je to Bůh jednající v okamžiku. Nejčastěji ti lidé koukají - "Ale ne, oni se modlí hned teď, myslel jsem, že mě dají na nějaký seznam.." A tak se koukají všude možně a přemýšlí "Do čeho jsem se to dostal.." Jen ty lidi milujte, jste tam, abyste byli pro lidi požehnáním, ne abyste je ztrapňovali. Jednoduše - pokud mají něco s kolenem - "Otče děkuji Ti za Tvoji Lásku k nim, koleno buď obnovené, bolest odejdi, úplné uzdravení ve jménu Ježíše." - "Zkus ohnout nohu, vyzkoušej si to koleno - jak to vypadá?" Vidíte? Jaká může být reakce? "Co to, cože, co se to stalo??..." ? :D A pak jim řeknete "Království přišlo" a ze svého srdce jim vysvětlíte, co Ježíš znamená a co vám umožnilo toto udělat a jak do toho zapadají oni, buďte opravdoví a vysvětlíte jim Ježíšovu Lásku k nim. - Že On je skutečný, žije ve vás, že se jich právě dotkl a uzdravil je. Co když řeknou "Wow to je skvělé, je to tak o 50% lepší." - Můžete říct "Skvěle, poslouchejte, vím že pravděpodobně spěcháte a vracíte se po obědě do práce, ale máte ještě 15 vteřin? Když je to 50%, modleme se ještě jednou, protože Bůh něco dělá. Můžu rychle? Otče děkuji Ti za to, co děláš, žehnám tomu, koleno buď úplně zdravé, všechna bolest ven právě teď, ve jménu Ježíše. Díky Bože.. Zkuste to, jak to teď vypadá?" - "Pořád padesát procent .." - Můžete říct "Díky za čest moct vás milovat a modlit se, Bůh dělá něco ve vašem kolenu a sledujte to, mluvte k Němu a děkujte Mu, tohle je skutečná věc. Nevytáhl jsem na vás žádné doktríny, nesnažím se vás .. a podobně, dávám vám, čemu věřím a vidíte, že to je skutečné - podívejte na to koleno." - "Joo. :)" - "Můžu vás obejmout? Mějte skvělý den v práci, věřím, že to koleno bude úplně dobré. Díky za poctu moct se s vámi modlit." - Když odejde, tak na tom není nic negativního - jeho kolenu mu svědčí, a ví "hm nic se mi nesnažili nacpat, nikam mě doštuchat, jen o mě měli zájem, ti lidé jsou opravdoví.." Vidíte?

Lidé mají největší strach z toho "co když se nic nestane?" - Z toho mají křesťané největší strach, ale pokud za nimi nepůjdete, tak se již "nic nestalo" [/ani se nemůže nic stát]. Pokud Bůh je ve vás a Bůh je Láska, tak když k nim přijdete, tak On tam již je, protože je ve vás. Takže Bůh tam již je, jen pro to, že vy jste tam. To je úleva. Není to "Bože, jsem zde chudák tak sám" - ne nejste, On je přímo ve vás a miluje je. Takže co když se modlíte a nic se v kolenu nezmění? - to není konec světa, neodcházejte s brekem a staženým ocasem "potřebuji víc..." Podívejte se na ně a upřímně jim řeknete "Poslouchej, vím že tě něco stálo, že ses zastavil a nechal mě se modlit a vážím si toho a ctím to a Bible říká, pokud budu vkládat ruce na nemocné, budou uzdraveni. To není událost, to je pozice mého srdce. Věřím, že Boží dobrota je ve tvém životě a díky že jsi mi dovolil tě milovat a stát s tebou ve tvé situaci a věřit za změnu. Bůh Ti žehnej." - Odejdete a víra tam sedí a Království proudí. A když oni odejdou, uvědomí si, že to neděláte, abyste z toho něco měli, že vám na nich opravdu záleží, že jste jim dali svůj čas, abyste mluvili do jejich života, a cítí hodnotu toho a uvědomí si, jaká je opravdu Láska. Řeknete "No ale vždyť je to ani nepřestalo bolet." - vy je účinně milujete a Království přijde - takto musíte věřit. Nebo byste mohli říct "Co jsem minul, co jsem udělal špatně.. Možná jsem správně nezdůraznil Ježíší!".

Již přetahuji 12 minut, věděl jsem, že jsem se v tom nezměnil. :D Zkoušel jsem to skončit dřív ale.. Doufám že vám to něco dalo.

Otče děkuji Ti za milost, kterou jsem viděl že předáváš, že můžeme prostě vidět Tvými očima lidskou hodnotu, protože jsme uviděli hodnotu našich životů skrze kříž. Ježíši, pokud jsi zemřel, abychom mohli žít, pak jsi zemřel, aby všichni mohli žít a pokud nás takto vidíš, vidíš tak všechny. Když jsme byli ještě hříšníci, tak jsi poslal svého Syna. Kde se rozmůže hřích, milost se rozmůže ještě víc. Takže Otče, nech nás vidět za to, co lidé odráží a co na nich vidíme, ať vidíme co jsi je učinil, aby byli. Ať Láska zůstává v našich srdcích a myslích a díky Bože, že jsme posazeni s Tebou a že nás skrze sebe posíláš do světa, aby svět byl naplněn Tvojí slávou. Ve jménu Ježíše Otče přijímáme tuto milost. Amen.